Walt Disney's

DONALD DUCK

EEN VROLIJK WEEKBLAD

№ 41
10 OKT. 1959

LOSSE NUMMERS 35 CT. VOOR ABONNEES 25 CT.

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

Vorige week zondag wandelde ik langs een rivier, waar het heerlijk koel was, toen ik daar opeens heel in de verte een bootje zag aankomen. Er zaten twee kleine figuurtjes in, die nogal wat moeite schenen te hebben om vooruit te komen, de stroming was daar dan ook behoorlijk sterk. Toen ze wat dichterbij waren, zag ik dat het een echte Indiaanse kano was en daarin zaten.... Hiawatha en Zilverslang!

Maar ze zagen er uit.... moe en warm trokken ze heel moeizaam hun peddeltjes door het water. En net, toen ze op het punt stonden er maar mee op te houden en zich terug te laten drijven, kwam er een grote kano achter hen aan, waarin met een stoer gezicht hun vader, het Grote Opperhoofd, zat, die diep zijn peddel door de rivier sloeg. Met een paar slagen had hij ze ingehaald, maar toen hij ze voorbij wilde varen, staken Hiawatha en zijn zusje hun duimen op.... als echte lifters. Je begrijpt wat er gebeurde.

Even later zat het Grote Opperhoofd zuchtend en blazend achterin de grote kano te roeien en Hiawatha en Zilverslang zaten parmantig in hun kanootje, die nu voorin de grote kano stond!

Toen ze mij voorbij kwamen, zaten de twee Indiaantjes te juichen en met hun armen te zwaaien, maar hun vader keek me aan met een gezicht van: „Heb ik me daar even wat moois op mijn hals gehaald!" Hiawatha schreeuwde: „Dit fijn zijn, Oom Donald!"

Daar twijfelde ik niet aan, maar of het Grote Opperhoofd er ook zo over dacht....

OOM DONALD

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG No. 41

Van buiten naar binnen invullen (ieder woord eindigt met dezelfde letter):

1. paard, 2. lokspijs, 3. woud, 4. wanneer, 5. soort, 6. vrucht, 7. meisjesnaam, 8. inwoner van Rusland.

Als je de juiste woorden hebt ingevuld, kun je in de buitenste kring hokjes, te beginnen bij hokje nummer 1, de naam lezen van een plant, waar je moeder vast wel eens een heerlijk fris gerechtje gemaakt heeft.

Schrijf deze naam op een briefkaart en stuur die vóór 15 oktober aan „Donald Duck", Postbus 792, Amsterdam.

De vriendjes en vriendinnetjes in België moeten hun oplossing op een briefkaart schrijven en die kaart voor dezelfde datum sturen naar

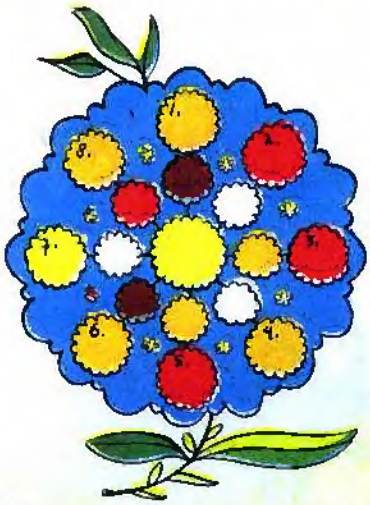

„Donald Duck", Postbus 2, Antwerpen 19.

Vergeet vooral niet duidelijk je naam en adres op de kaart te vermelden en zet in de linkerbovenhoek „oplossing 41".

Veel succes, allemaal!

Eerste prijs: Een prima fototoestel, winkelwaarde f 28,—; tweede prijs: een mooie vulpen met gouden pen, winkelwaarde f 16.50; derde t/m twaalfde prijs: een „Donald Duck" lepel en vork; dertiende t/m tweeëntwintigste prijs: een „Donald Duck"-vulpotlood.

OOM DONALDS BRIEVENBUS

Hoe gaat het met jullie, jongens en meisjes? Goed? Ik hoop het echt en ik hoop ook dat jullie me deze week met net zo'n enorme stapel brieven zullen verrassen, als vorige week, dàt waren er een boel! Jullie weten mijn adres: „Donald Duck", Postbus 792, Amsterdam; voor de vrienden en vriendinnen in België: „Donald Duck", Postbus 2, Antwerpen 19. Links bovenaan in de hoek van de enveloppe moet je zetten: Oom Donalds Brievenbus, en op de achterkant duidelijk je naam en adres.

SIMONE KROLS, GENT. Ik ben blij dat je het verhaal van Tom Poes en Heer Ollie B. Bommel zo leuk vind, Simone. Ik kan me indenken dat je heel benieuwd bent hoe het afloopt, want Ik ben het ook! Schrijf je me nog eens?

GERARD KOCH, AMSTERDAM. Katrien heet in Canada en Amerika Daisy, Gerard. En dat is eigenlijk niet eens zo vreemd, want een jongen, die in Nederland Jan wordt genoemd, heet in Amerika John en in Frankrijk Jean en in Italië Giovanni!

INGRID EN MARJAN MOOJEN, TEXEL. Jullie hebben deze zomer vast wel veel in zee gezwommen, niet? De prijsvraag is soms wel een beetje moeilijk, maar als je er flink je best op doet, zul je zien, dat het toch nog wel meevalt!

MONIQUE SORENSEN, MENEN. Ik kan er ook niets aan doen, Monique. Ik heb al vaak genoeg tegen de grote Boze Wolf gezegd, dat hij de biggetjes met rust moet laten, maar hij trekt zich er eenvoudig niets van aan!

HANS VAN GOOR, ZUTPHEN. Ik moet je de hartelijke groeten overbrengen van je vriendje Hiawatha, Hans. In ons Vrolijk Weekblad van deze week beleeft hij weer een spannend avontuur. Kijk maar gauw op bladzijde 22.

ANNIJ RREMERS, AMMERZOODEN. Ik heb de groeten overgebracht aan al je vriendjes uit Duckstad en ze waren er allemaal even blij mee. Hoe gaat het op school? Vind je de zesde klas veel moeilijker dan de vijfde?

OPLETTEN ALLEMAAL

Hier volgen de namen en adressen van de prijswinnaars en -winnaressen van de prijsvraag in no. 34. Eerste prijs: Janny Vos, **Erica.** Tweede prijs: Nelleke Stigter, **Kortenhoef.** 3e t/m 12e prijs: Donald Spier, **Bennebroek;** Jos Geerards, **Koewacht;** Cecile v. Gool, **Rotterdam;** Jopie Peters, **Eindhoven;** Ria v. Dijk, **Kralingsche Veer;** A. v. d. Boogaart, **Gilze;** Rob Faas, **Bergen (N.H.);** Paul Pijpe, **Den Haag;** Vè Janssen, **Maastricht;** Ritske de Graaf, **Weidum.**

13e t/m 22e prijs: Jannie Schippers, **Zaandijk;** Th. Erps, **Heyen;** Mieke Jansen, **Veenendaal;** J. v. d. Meer, **Monster;** P. Liebregts, **Udenhout;** H. Heysteeg, **Amsterdam;** Gerby Denkers, **Ittersum;** O. Roosjes, **Wildervank;** T. Janzen, **Keyenborg;** T. de Mol, **Noordwijk a. Zee.** Oplossing van prijsvraag no. 39 is: **GOED BEGONNEN IS HALF GEWONNEN.**

Walt Disney's

OOM DAGOBERT

ZIEN JULLIE DIE GRIJSAARD DAAR? DIE KOMT JUIST TERUG VAN ZIJN RONDE VAN DE BUITENSTE OMHEINING. HOE VIND JE DAT?
LIEVE HELP! EN IS HIJ DAAR ALS JONGEN MEE BEGONNEN MENEER LANGEBEEN?
NEE, ZIJN GROOTVADER WEL! DIE HEEFT HIJ OPGEVOLGD!
GOEIE GRUTJES! HIERBIJ VERGELEKEN HEEFT OOM DAGOBERT NIETS!
WAT IS DAT VOOR EEN EINDELOZE RIJ GEBOUWEN? ZIJN DAT PAKHUIZEN OF ZO?
NEE, DAT ZIJN SLAAPVERTREKKEN VOOR MIJN COWBOYS. HIHIHI!
IK HEB ZO'N VERSCHIKKELIJK GROOT AANTAL COWBOYS IN DIENST DAT EEN TELMACHINE TWEE ROLLEN PAPIER NODIG ZOU HEBBEN OM HUN BENEN OP TE TELLEN. EN NU OVERDRIJF IK HELEMAAL NIET!
ZIE JE DIE GREPPEL? DAT IS GEEN BEWATERINGSKANAAL OF ZO, HOOR! NEE, DAT IS EEN VOOR, DIE ONTSTAAN IS, NADAT MIJN COWBOYS HIER ÉÉNMAAL ZIJN LANGS GEREDEN!
ALS U ZOVEEL COWBOYS HEEFT, MOET U OOK WEL EEN HEEL GROTE VEESTAPEL HEBBEN!
ZWART-OGIGE BONEN
ALS IK AL MIJN VEE IN ÉÉN KEER ZOU VERPLAATSEN, DAN ZOU DAT EEN STOFWOLK GEVEN, WAAR JE MET EEN TREIN NOG IN GEEN WEEK DOORHEEN KWAM!
IN PARIJS ZOUDEN ZE DE STRAATVERLICHTING MOETEN ONTSTEKEN WEGENS DE DUISTERNIS EN DE OCEAAN ZOU TIEN JAAR LANG EEN MODDERPOEL ZIJN!
OOM DAGOBERT MOET WEL VRESELIJK JALOERS ZIJN, DENK IK!
HM, HET SCHIJNT EEN GOED AARDAPPELJAAR GEWEEST TE ZIJN. DAT DOET ME GENOEGEN!
AARDAPPELS EEN PER ZAK

HET IS NOG AL BEWOLKT IN HET ZUIDEN! DAT IS JAMMER WANT NU KAN IK JE MIJN KANTOOR-GEBOUWEN NIET LATEN ZIEN!
ZIJN... DIE OOK ZO... GROOT?
NIET ZO GROOT – MAAR WEL HOOG! ZO HOOG DAT LIFTEN GEWOON NUTTELOOS ZIJN. HET PERSONEEL VAN DE BOVENSTE VERDIEPINGEN WORDT MET RAKETTEN NAAR BOVEN GESCHO-TEN; DAT SPAART TIJD!
SIROOP
HET IS ONGELOOFLIJK WAT U ALLEMAAL HEEFT! ZEG, MENEER LANGEBEEN, IS HIER DIKWIJLS ZO'N WIND?
DIE WIND MAAKT ALLEEN MAAR MENEER LANGEBEEN!
MENEERTJE, DIT IS MAAR EEN ZWAK BRIESJE, HOOR!
BUITEN OP MIJN ERF WAAIT HET ZO HARD, DAT, TOEN EEN VAN MIJN COWBOYS TEGEN DE WIND IN EEN PRAIRIEHOND WILDE NEERPAFFEN, HIJ DEZELFDE KOGEL VIJF MAAL MOEST AFSCHIETEN, VOOR HIJ HET DIER EINDELIJK HAD GETROFFEN!
HOUDT U ALLEEN MAAR VEE, OF DOET U OOK NOG IETS AAN LANDBOUW?
IETS? HAHA! MIJN KATOENPLANTAGES ZIJN ZO UITGESTREKT DAT DE KATOENKEVERS ER NIET EENS AAN DURVEN BEGINNEN ZE TE BESCHADIGEN!
MIJN MACHINES, WAARMEE DE KATOEN GEPLUKT WORDT, ZIJN ZO GROOT, DAT EEN VAN DE BESTUURDERS, DIE EEN VRESELIJK LAWAAI IN ZIJN MACHINE HOORDE, ONTDEKTE DAT HIJ EEN WERVELSTORM HAD OPGEZOGEN!
DIE ARME OOM DAGOBERT MOET ZICH WEL ERG KLEIN VOELEN, NU HIJ DEZE SCHATRIJKE BOER HEEFT ONTMOET!
IK MOET ZEGGEN, DAT HET VOOR LODEWIJK LANGBEEN EEN BIJZONDER GOED JAAR IS GEWEEST!
AARDNOTEN
MAAR DIT IS ALLEMAAL NIETS VERGELEKEN BIJ MIJN OLIEBEDRIJF. IK HEB BRONNEN DIE ZO DIEP ZIJN, DAT EEN VAN DE BOREN EEN GAT MAAKTE IN EEN ZAK KRUIDEN, ERGENS IN BOMBAY. NU VRAAG IK JULLIE!
HELEMAAL IN INDIË!

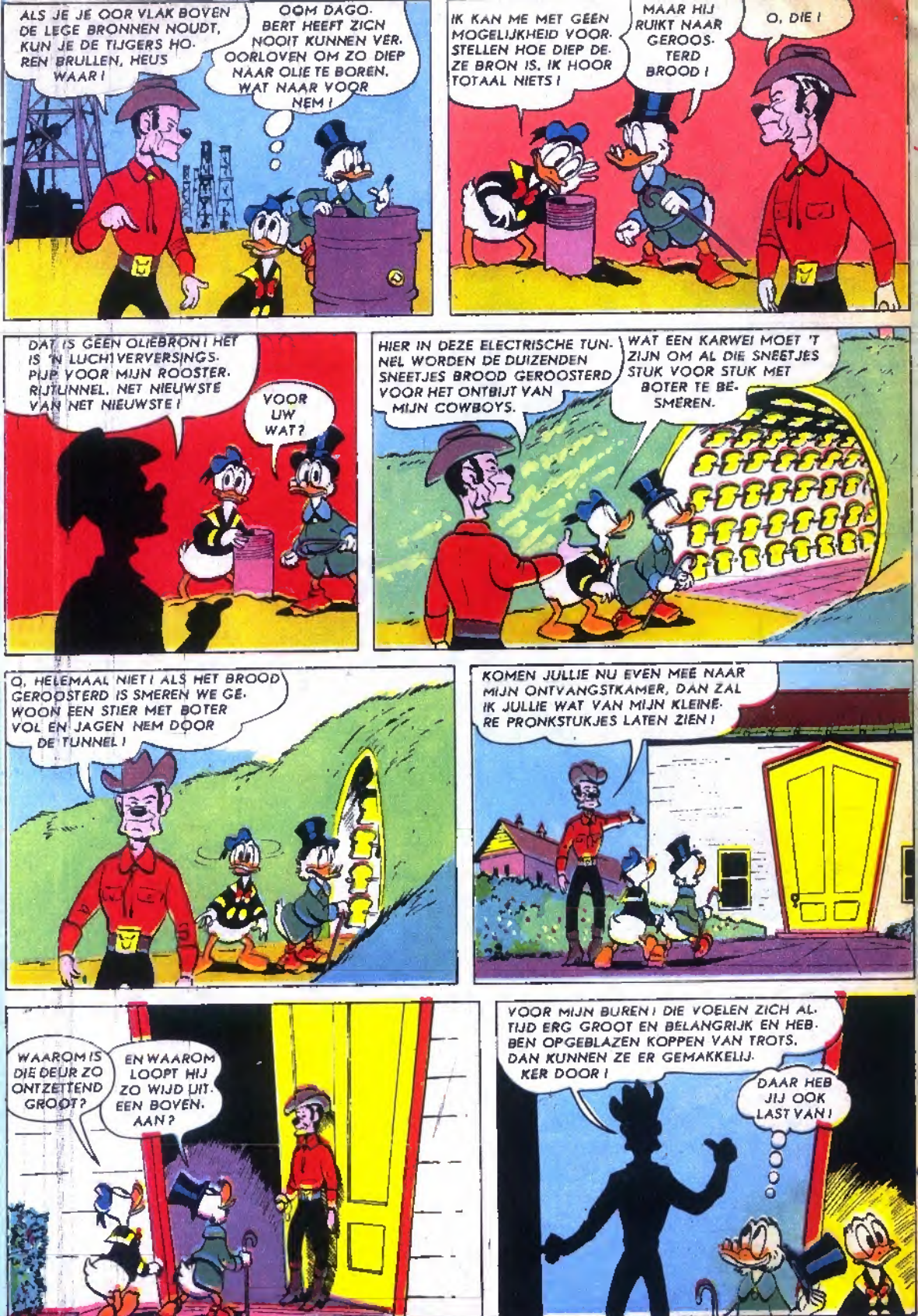
ALS JE JE OOR VLAK BOVEN DE LEGE BRONNEN NOUDT, KUN JE DE TIJGERS HOREN BRULLEN, HEUS WAAR!
OOM DAGO. BERT HEEFT ZICH NOOIT KUNNEN VERSTOUTEN OM ZO DIEP NAAR OLIE TE BOREN. WAT NAAR VOOR HEM!
IK KAN ME MET GEEN MOGELIJKHEID VOORSTELLEN HOE DIEP DEZE BRON IS. IK HOOR TOTAAL NIETS!
MAAR HIJ RUIKT NAAR GEROOSTERD BROOD!
O, DIE!
DAT IS GEEN OLIEBRON! HET IS 'N LUCHTVERVERSINGSPIJP VOOR MIJN ROOSTERRIJTUNNEL. NET NIEUWSTE VAN NET NIEUWSTE!
VOOR UW WAT?
HIER IN DEZE ELECTRISCHE TUNNEL WORDEN DE DUIZENDEN SNEETJES BROOD GEROOSTERD VOOR HET ONTBIJT VAN MIJN COWBOYS.
WAT EEN KARWEI MOET 'T ZIJN OM AL DIE SNEETJES STUK VOOR STUK MET BOTER TE BESMEREN.
O, HELEMAAL NIET! ALS HET BROOD GEROOSTERD IS SMEREN WE GEWOON EEN STIER MET BOTER VOL EN JAGEN HEM DOOR DE TUNNEL!
KOMEN JULLIE NU EVEN MEE NAAR MIJN ONTVANGSTKAMER, DAN ZAL IK JULLIE WAT VAN MIJN KLEINERE PRONKSTUKJES LATEN ZIEN!
WAAROM IS DIE DEUR ZO ONTZETTEND GROOT?
EN WAAROM LOOPT HIJ ZO WIJD UIT EEN BOVENAAN?
VOOR MIJN BUREN! DIE VOELEN ZICH ALTIJD ERG GROOT EN BELANGRIJK EN HEBBEN OPGEBLAZEN KOPPEN VAN TROTS. DAN KUNNEN ZE ER GEMAKKELIJKER DOOR!
DAAR HEB JIJ OOK LAST VAN!

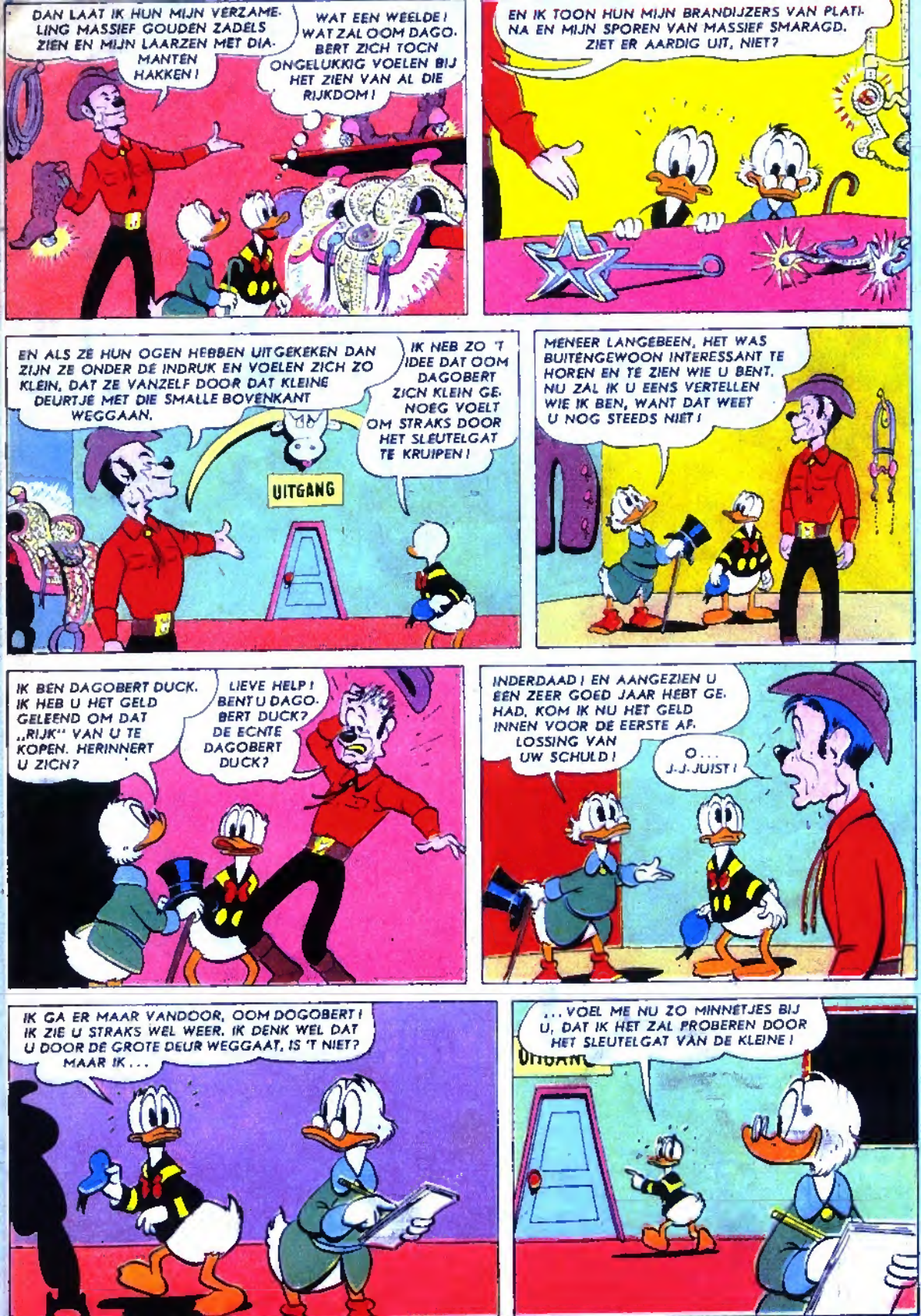
DAN LAAT IK HUN MIJN VERZAMELING MASSIEF GOUDEN ZADELS ZIEN EN MIJN LAARZEN MET DIAMANTEN HAKKEN!
WAT EEN WEELDE! WAT ZAL OOM DAGOBERT ZICH TOCH ONGELUKKIG VOELEN BIJ HET ZIEN VAN AL DIE RIJKDOM!
EN IK TOON HUN MIJN BRANDIJZERS VAN PLATINA EN MIJN SPOREN VAN MASSIEF SMARAGD. ZIET ER AARDIG UIT, NIET?
EN ALS ZE HUN OGEN HEBBEN UITGEKEKEN DAN ZIJN ZE ONDER DE INDRUK EN VOELEN ZICH ZO KLEIN, DAT ZE VANZELF DOOR DAT KLEINE DEURTJE MET DIE SMALLE BOVENKANT WEGGAAN.
IK HEB ZO 'T IDEE DAT OOM DAGOBERT ZICH KLEIN GENOEG VOELT OM STRAKS DOOR HET SLEUTELGAT TE KRUIPEN!
UITGANG
MENEER LANGEBEEN, HET WAS BUITENGEWOON INTERESSANT TE HOREN EN TE ZIEN WIE U BENT. NU ZAL IK U EENS VERTELLEN WIE IK BEN, WANT DAT WEET U NOG STEEDS NIET!
IK BEN DAGOBERT DUCK. IK HEB U HET GELD GELEEND OM DAT „RIJK" VAN U TE KOPEN. HERINNERT U ZICH?
LIEVE HELP! BENT U DAGOBERT DUCK? DE ECHTE DAGOBERT DUCK?
INDERDAAD! EN AANGEZIEN U EEN ZEER GOED JAAR HEBT GEHAD, KOM IK NU HET GELD INNEN VOOR DE EERSTE AF-LOSSING VAN UW SCHULD!
O... J-J-JUIST!
IK GA ER MAAR VANDOOR, OOM DOGOBERT! IK ZIE U STRAKS WEL WEER. IK DENK WEL DAT U DOOR DE GROTE DEUR WEGGAAT, IS 'T NIET? MAAR IK...
...VOEL ME NU ZO MINNETJES BIJ U, DAT IK HET ZAL PROBEREN DOOR HET SLEUTELGAT VAN DE KLEINE!

WALT DISNEY

WALT DISNEY'S MICKEY MOUSE

DE ZEEROVERS VAN TOBASCO

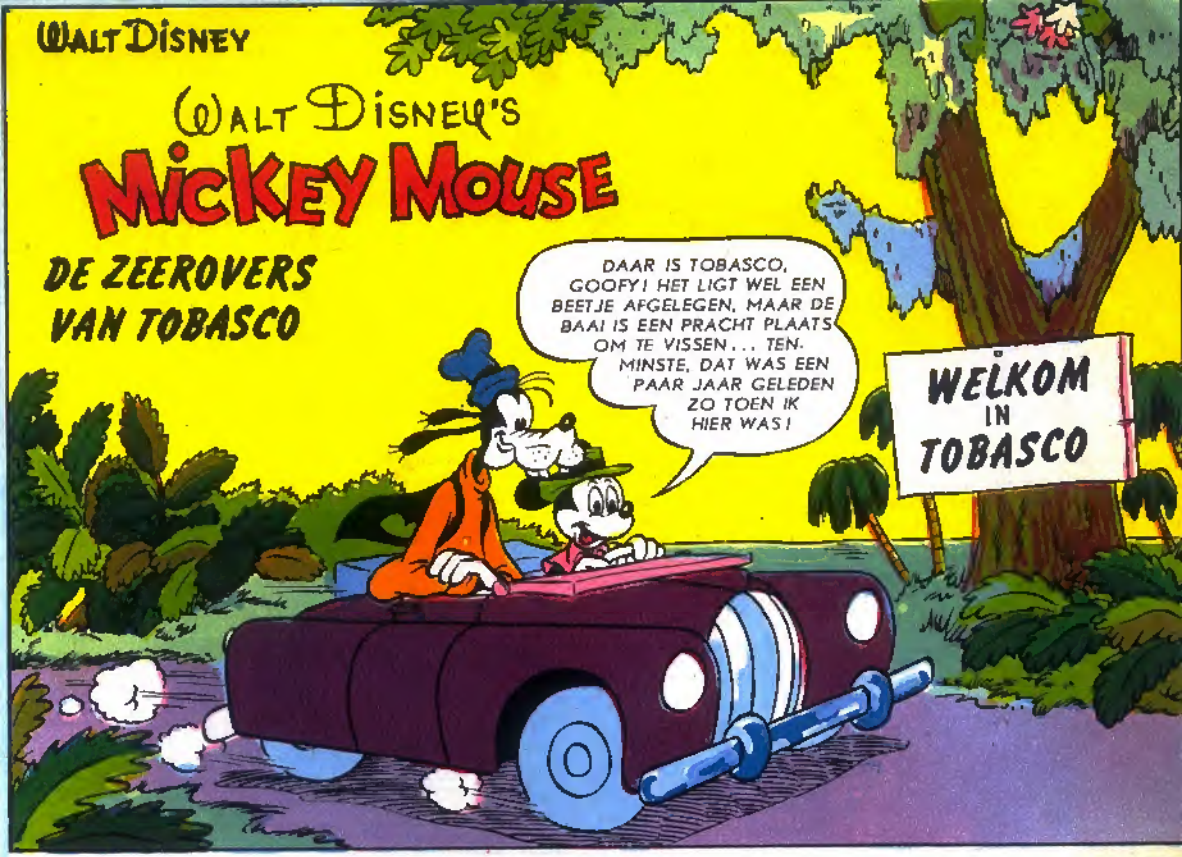

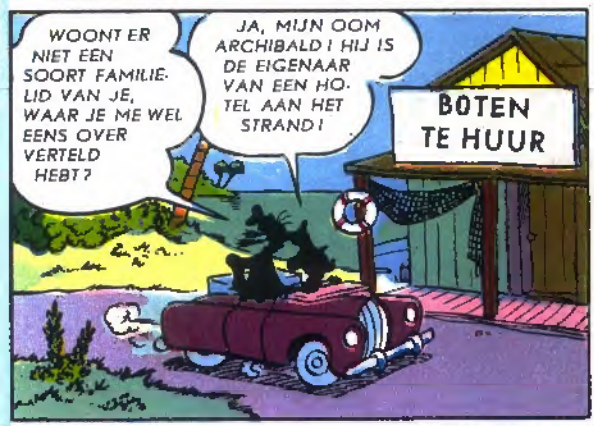

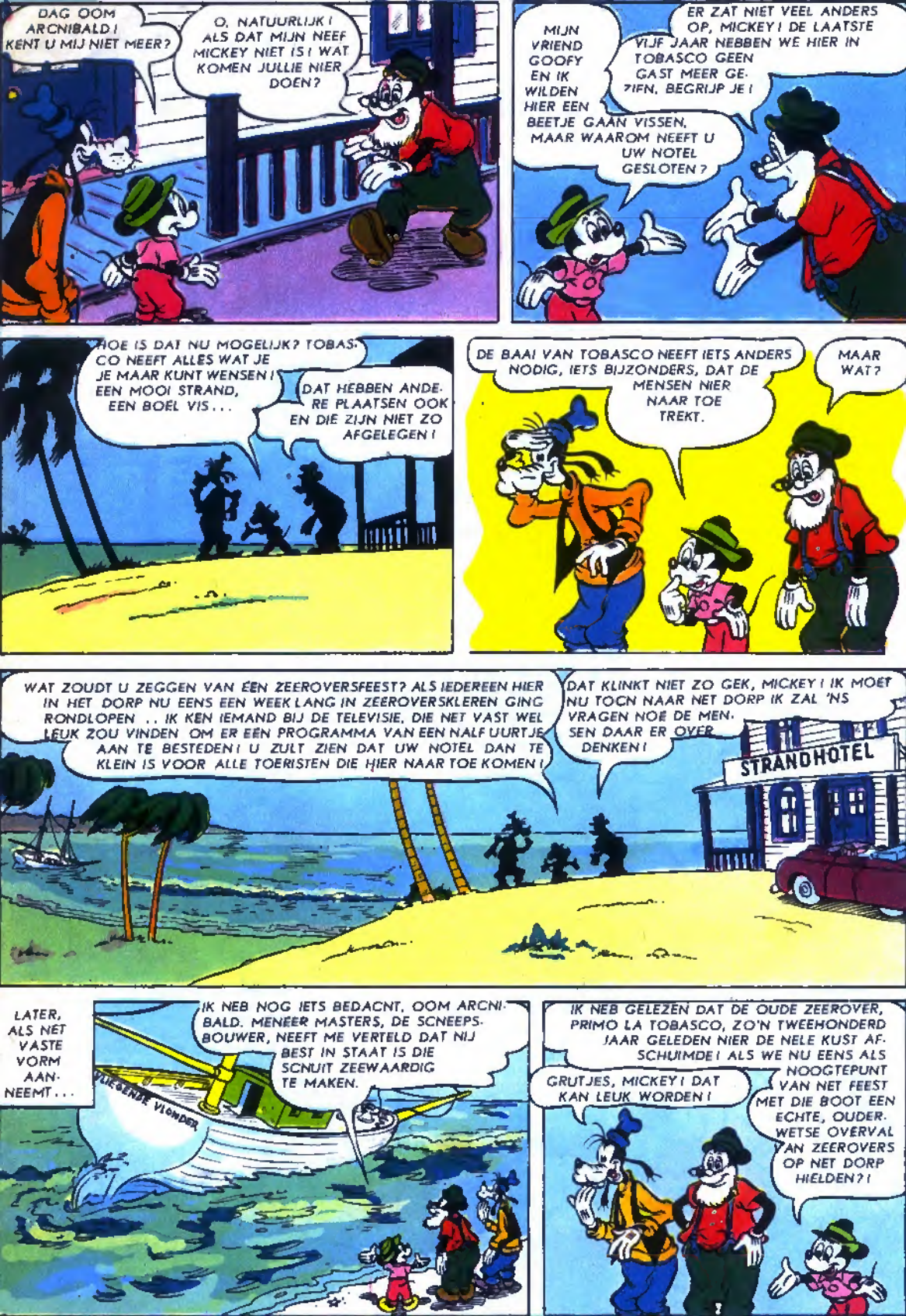
DAG OOM ARCHIBALD! KENT U MIJ NIET MEER?
O, NATUURLIJK! ALS DAT MIJN NEEF MICKEY NIET IS! WAT KOMEN JULLIE HIER DOEN?
MIJN VRIEND GOOFY EN IK WILDEN HIER EEN BEETJE GAAN VISSEN, MAAR WAAROM HEEFT U UW HOTEL GESLOTEN?
ER ZAT NIET VEEL ANDERS OP, MICKEY! DE LAATSTE VIJF JAAR HEBBEN WE HIER IN TOBASCO GEEN GAST MEER GEZIEN, BEGRIJP JE!
HOE IS DAT NU MOGELIJK? TOBASCO HEEFT ALLES WAT JE JE MAAR KUNT WENSEN! EEN MOOI STRAND, EEN BOEL VIS...
DAT HEBBEN ANDERE PLAATSEN OOK EN DIE ZIJN NIET ZO AFGELEGEN!
DE BAAI VAN TOBASCO HEEFT IETS ANDERS NODIG, IETS BIJZONDERS, DAT DE MENSEN NIER NAAR TOE TREKT.
MAAR WAT?
WAT ZOUDT U ZEGGEN VAN EEN ZEEROVERSFEEST? ALS IEDEREEN HIER IN HET DORP NU EENS EEN WEEK LANG IN ZEEROVERSKLEREN GING RONDLOPEN .. IK KEN IEMAND BIJ DE TELEVISIE, DIE HET VAST WEL LEUK ZOU VINDEN OM ER EEN PROGRAMMA VAN EEN HALF UURTJE AAN TE BESTEDEN! U ZULT ZIEN DAT UW HOTEL DAN TE KLEIN IS VOOR ALLE TOERISTEN DIE HIER NAAR TOE KOMEN!
DAT KLINKT NIET ZO GEK, MICKEY! IK MOET NU TOCH NAAR HET DORP IK ZAL 'NS VRAGEN HOE DE MENSEN DAAR ER OVER DENKEN!
STRANDHOTEL
LATER, ALS HET VASTE VORM AANNEEMT...
IK HEB NOG IETS BEDACHT, OOM ARCHIBALD. MENEER MASTERS, DE SCHEEPSBOUWER, HEEFT ME VERTELD DAT HIJ BEST IN STAAT IS DIE SCHUIT ZEEWAARDIG TE MAKEN.
VLIEGENDE VLONDER
IK HEB GELEZEN DAT DE OUDE ZEEROVER, PRIMO LA TOBASCO, ZO'N TWEEHONDERD JAAR GELEDEN HIER DE HELE KUST AFSCHUIMDE! ALS WE NU EENS ALS HOOGTEPUNT VAN HET FEEST MET DIE BOOT EEN ECHTE, OUDERWETSE OVERVAL VAN ZEEROVERS OP HET DORP HIELDEN?!
GRUTJES, MICKEY! DAT KAN LEUK WORDEN!

IN HET MUSEUM WORDEN DE KLEREN GEPAST . . .
IK HEB AL WAT GEVONDEN, MICKEY! JOHOHO EN EEN FLES LIMONADE! ZIE IK ER UIT ALS EEN ZEESCHUIMER? MOET IK NOG WOESTER KIJKEN, OF KAN HET ZO WEL?
HET IS NET ECHT!
MICKEY HEEFT 'T MOEILIJKER . . .
IK GELOOF DAT IK EEN PAK VOOR ME ZAL MOETEN LATEN MAKEN! DIE ZEEROVERS VAN VROEGER SCHIJNEN ALLEMAAL REUZEN TE ZIJN GEWEEST, GOOFY!
PIRATEN KIST 1690
HET NIEUWS OVER HET ZEEROVERSFEEST IN TOBASCO GAAT DOOR HET HELE LAND . . .
EEN GOEDE RAAD, VOOR HEN DIE IN HUN VAKANTIE NU EENS IETS HEEL BIJZONDERS, IETS HEEL OPWINDENDS WILLEN MEEMAKEN . . . GAAT NAAR HET GROTE ZEEROVERSFEEST IN DE BAAI VAN TOBASCO!
MAAR OOK OP ZEE . . .
WAAROM ZIT JE NU NAAR DIE VENT TE LUISTEREN, BORIS? HET IS TOCH ONZIN!
HOU JE MOND! HET IS DE ENIGE UITZENDING, DIE WE HIER KUNNEN ONTVANGEN!
ALS IK DIT TELEVISIE-TOESTEL NIET ERGENS OP DE KOP HAD GETIKT ZOUDEN WE HIER OP DIE GAMMELE SCHUIT HELEMAAL NIET WETEN WAT ER ALLEMAAL IN DE WERELD GEBEURDE! HOU JE GEMAK DUS EEN BEETJE!
VOLGENDE WEEK, DAMES EN HEREN, ZAL HET GEWELD VAN DE ZEEROVERIJ UIT LANG VERVLOGEN DAGEN WEER LOSBARSTEN IN DE ROEMRUCHTE BAAI VAN TOBASCO!
DE BAAI VAN TOBASCO? HÈ . . . DIE LIGT HIER VLAKBIJ IN DE BUURT!
HET HOOGTEPUNT VAN HET FEEST BESTAAT UIT EEN ECHTE OVERVAL OP HET DORPJE VANAF EEN PIRATENSCHIP! OP NAAR TOBASCO ALLEMAAL!
SSSSST!
WAT IS ER NOU, BORIS? WAAROM ZET 'M AF?
IK HEB GENOEG GEHOORD! DAT TELEVISIEMANNETJE HEEFT MÉ OP EEN MOOI IDEE GEBRACHT!
JULLIE HEBBEN ME DE OREN VAN MIJN HOOFD GEZANIKT, OMDAT JULLIE JE ZO VERVEELDEN OP DEZE SCHUIT . . . DAT IS NU AFGELOPEN . . . WE GAAN WEER AAN 'T WERK! STUURMAN! KOERS NAAR TOBASCO!!
TROPENZWEMMER

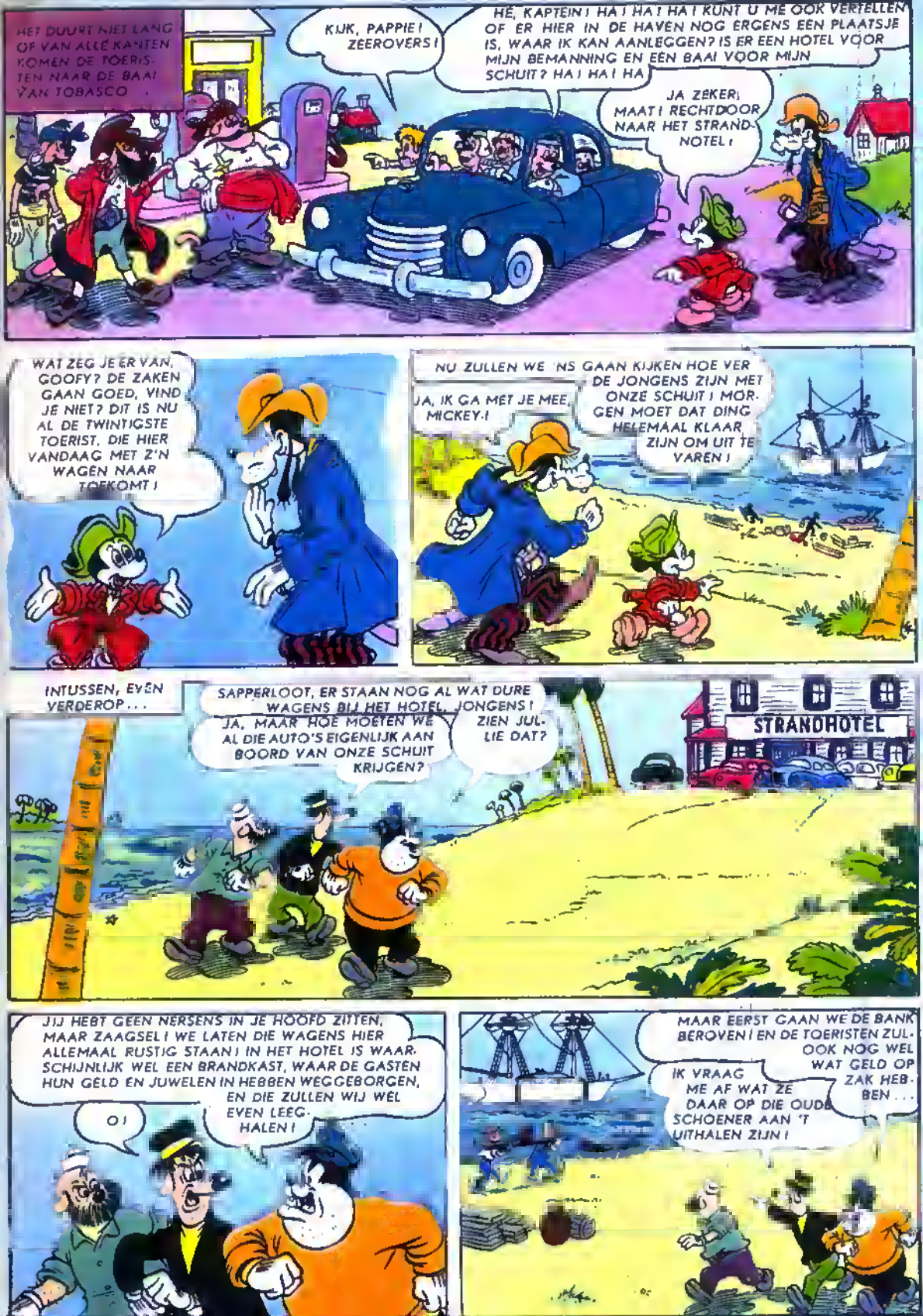
HET DUURT NIET LANG OF VAN ALLE KANTEN KOMEN DE TOERISTEN NAAR DE BAAI VAN TOBASCO .
KIJK, PAPPIE! ZEEROVERS!
HÉ, KAPTEIN! HA! HA! HA! KUNT U ME OOK VERTELLEN OF ER HIER IN DE HAVEN NOG ERGENS EEN PLAATSJE IS, WAAR IK KAN AANLEGGEN? IS ER EEN HOTEL VOOR MIJN BEMANNING EN EEN BAAI VOOR MIJN SCHUIT? HA! HA! HA
JA ZEKER, MAAT! RECHTDOOR NAAR HET STRAND-HOTEL!
WAT ZEG JE ER VAN, GOOFY? DE ZAKEN GAAN GOED, VIND JE NIET? DIT IS NU AL DE TWINTIGSTE TOERIST, DIE HIER VANDAAG MET Z'N WAGEN NAAR TOEKOMT!
NU ZULLEN WE 'NS GAAN KIJKEN HOE VER DE JONGENS ZIJN MET ONZE SCHUIT! MORGEN MOET DAT DING HELEMAAL KLAAR ZIJN OM UIT TE VAREN!
JA, IK GA MET JE MEE, MICKEY!
INTUSSEN, EVEN VERDEROP . . .
SAPPERLOOT, ER STAAN NOG AL WAT DURE WAGENS BIJ HET HOTEL, JONGENS! ZIEN JULLIE DAT?
JA, MAAR HOE MOETEN WE AL DIE AUTO'S EIGENLIJK AAN BOORD VAN ONZE SCHUIT KRIJGEN?
STRANDHOTEL
JIJ HEBT GEEN NERSENS IN JE HOOFD ZITTEN, MAAR ZAAGSEL! WE LATEN DIE WAGENS HIER ALLEMAAL RUSTIG STAAN! IN HET HOTEL IS WAARSCHIJNLIJK WEL EEN BRANDKAST, WAAR DE GASTEN HUN GELD EN JUWELEN IN HEBBEN WEGGEBORGEN, EN DIE ZULLEN WIJ WEL EVEN LEEGHALEN!
O!
MAAR EERST GAAN WE DE BANK BEROVEN! EN DE TOERISTEN ZULLEN OOK NOG WEL WAT GELD OP ZAK HEBBEN . . .
IK VRAAG ME AF WAT ZE DAAR OP DIE OUDE SCHOENER AAN 'T UITHALEN ZIJN!

HÉ! WAT ZIJN JULLIE HIER ALLEMAAL AAN 'T DOEN, JONGENS?
WE TAKELEN DIE OUDE „VLIEGENDE VLONDER" EEN BEETJE OP VOOR DIE OVERVAL VAN DE ZEEROVERS AANSTAANDE ZATERDAGAVOND!
OVERVAL VAN ZEEROVERS? DAT KLINKT OPWINDEND, ZEG!
JA, WE KOMEN DAAR VAN ACHTER DIE LANDTONG VANDAAN EN OVERVALLEN DAN HET DORP ZOALS ZO'N TWEEHONDERD JAAR GELEDEN DIE OUDE ZEEROVER PRIMA LA TOBASCO
DEED!
WIL U NIET EVEN AAN BOORD KOMEN?
JAWEL! GRAAG ZELFS! WACHTEN JULLIE HIER MAAR EVEN!
HOEVEEL ... EH ... ZEEROVERS GAAN ER EIGENLIJK MEEDOEN AAN DIE OVERVAL OP HET DORP?
O, IK WEET 'T NIET. EEN STUK OF ACHT... GENOEG OM HET SCHIP TE BEMANNEN IN IEDER GEVAL!
PRACHTIG! DIE KAN IK WEL AAN MET MIJN MANNEN!
ZIET U DAT KLEINE VENTJE DAAR VOOROP HET DEK STAAN? HIJ HEEFT HET PLAN BEDACHT VAN DIE ZEEROVERS-OVERVAL EN ZO!
HET IS EEN NEEF VAN DE OUDE ARCHIBALD MOUSE, DE EIGENAAR VAN HET STRANDHOTEL! HOE HEET HIJ NU TOCH OOK ALWEER... O JA, MICKEY! MICKEY MOUSE!
Mickey Mouse!
KIJK UIT! W-WAT IS DAT NOU??
??
PLONS!
(BLUB!) ER SCHIET ME OPEENS TE BINNEN (SLIK!) DAT IK NOG EEN HEEL BELANGRIJKE AFSPRAAK HEB IN HET DORP! (BLUK!) TOT ZIENS, HOOR!
??
??
ALLE BRAMZEILEN OP EEN FOKKEMAST! WAT IS ER AAN DE HAND, BORIS? WAAROM BEN JE UIT DIE BOOT GESPRONGEN?
WAS ME DAAR BIJNA ONS HELE PLANNETJE IN HET WATER GEVALLEN!

WEET JE, WIE DIT ZEEROVERSPARTIJTJE OP TOUW GEZET HEEFT? MICKEY MOUSE!! DAT VERVELENDE KERELTJE, DIE AL MEER IN ONS VAARWATER GEZETEN HEEFT! IK MOET ZORGEN DAT HIJ ME NIET TE VROEG ZIET!
DE VOLGENDE DAG...
JE ZIET WEL DAT HET IDEE VAN JOU HET HELE DORP HEEFT VERANDERD! IN JAREN HEB IK HIER NIET ZOVEEL MENSEN GEZIEN!
JA, DIE TELEVISIE-UITZENDING HEEFT HIER HEEL WAT TOERISTEN NAAR TOE GELOKT!
IK KAN JE NIET ZEGGEN, HOE DANKBAAR IK JE BEN, MICKEY! WEET JE, DAT MIJN HOTEL AFGESTAMPT VOL IS? ER SLAPEN AL MENSEN IN DE SCHUUR, IK KON ZE NIET EENS ALLEMAAL BERGEN!
DAAR BEN IK BLIJ OM, OOM!
HENGELSPORT ARTIKELEN
MAAR HET HOOGTEPUNT VAN HET FEEST KOMT NOG! DE OVERVAL VAN DE ZEEROVERS! DAT GAAT IETS WORDEN WAT DE MENSEN HIER IN TOBASCO ÉN DE TOERISTEN HUN HELE LEVEN NIET MEER ZULLEN VERGETEN!
'T SCHIP IS KLAAR VOOR DE OVERVAL, MICKEY! WE MOETEN AAN BOORD KOMEN. ER LIGT AL EEN ROEIBOOTJE VOOR ONS AAN 'T STRAND!
MOOI ZO, GOOFY!
WIJ GAAN DUS EERST EVEN ACHTER DIE LANDTONG LIGGEN, OOM ARCHIBALD. ALS WE WEER VLAKBIJ HET STRAND ZIJN, ZULLEN WE EEN KANONSCHOT LOSSEN! GOED?
AFGESPROKEN!
EN E'EN LATER...
HÉ, MICKEY, HET BEGINT MISTIG TE WORDEN! WAT DACHT JE, ZOU HET NIET BETER ZIJN DE OVERVAL WAT UIT TE STELLEN?
NEE, DAT KUNNEN WE NIET DOEN! ER ZIJN TE VEEL MENSEN GEKOMEN OM HET TE ZIEN! MAAR HET LIJKT ME WEL VERSTANDIGER OM NU MAAR VAST EEN BEETJE BIJ TE DRAAIEN...

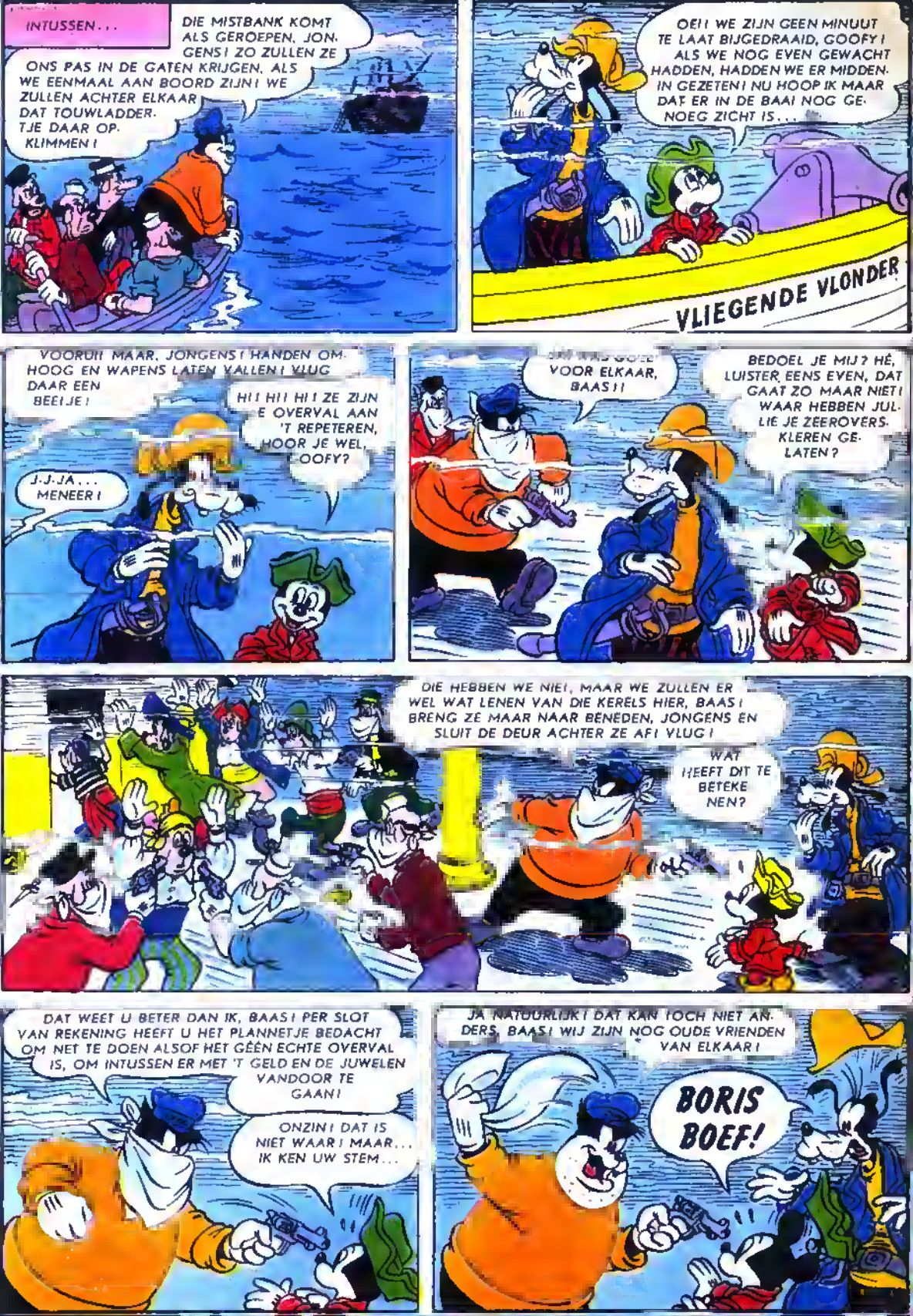
INTUSSEN...
DIE MISTBANK KOMT ALS GEROEPEN, JONGENS! ZO ZULLEN ZE ONS PAS IN DE GATEN KRIJGEN, ALS WE EENMAAL AAN BOORD ZIJN! WE ZULLEN ACHTER ELKAAR DAT TOUWLADDER. TJE DAAR OP. KLIMMEN!
OEI! WE ZIJN GEEN MINUUT TE LAAT BIJGEDRAAID, GOOFY! ALS WE NOG EVEN GEWACHT HADDEN, HADDEN WE ER MIDDEN. IN GEZETEN! NU HOOP IK MAAR DAT ER IN DE BAAI NOG GE. NOEG ZICHT IS...
VLIEGENDE VLONDER
VOORUIT MAAR, JONGENS! HANDEN OM. HOOG EN WAPENS LATEN VALLEN! VLUG DAAR EEN BEETJE!
HI! HI! HI! ZE ZIJN E OVERVAL AAN 'T REPETEREN, HOOR JE WEL, GOOFY?
J-J-JA... MENEER!
VOOR ELKAAR, BAAS!!
BEDOEL JE MIJ? HÉ, LUISTER EENS EVEN, DAT GAAT ZO MAAR NIET! WAAR HEBBEN JUL. LIE JE ZEEROVERS. KLEREN GE. LATEN?
DIE HEBBEN WE NIET, MAAR WE ZULLEN ER WEL WAT LENEN VAN DIE KERELS HIER, BAAS! BRENG ZE MAAR NAAR BENEDEN, JONGENS EN SLUIT DE DEUR ACHTER ZE AF! VLUG!
WAT HEEFT DIT TE BETEKE NEN?
DAT WEET U BETER DAN IK, BAAS! PER SLOT VAN REKENING HEEFT U HET PLANNETJE BEDACHT OM NET TE DOEN ALSOF HET GÉÉN ECHTE OVERVAL IS, OM INTUSSEN ER MET 'T GELD EN DE JUWELEN VANDOOR TE GAAN!
ONZIN! DAT IS NIET WAAR! MAAR... IK KEN UW STEM...
JA NATUURLIJK! DAT KAN TOCH NIET AN. DERS, BAAS! WIJ ZIJN NOG OUDE VRIENDEN VAN ELKAAR!
BORIS BOEF!

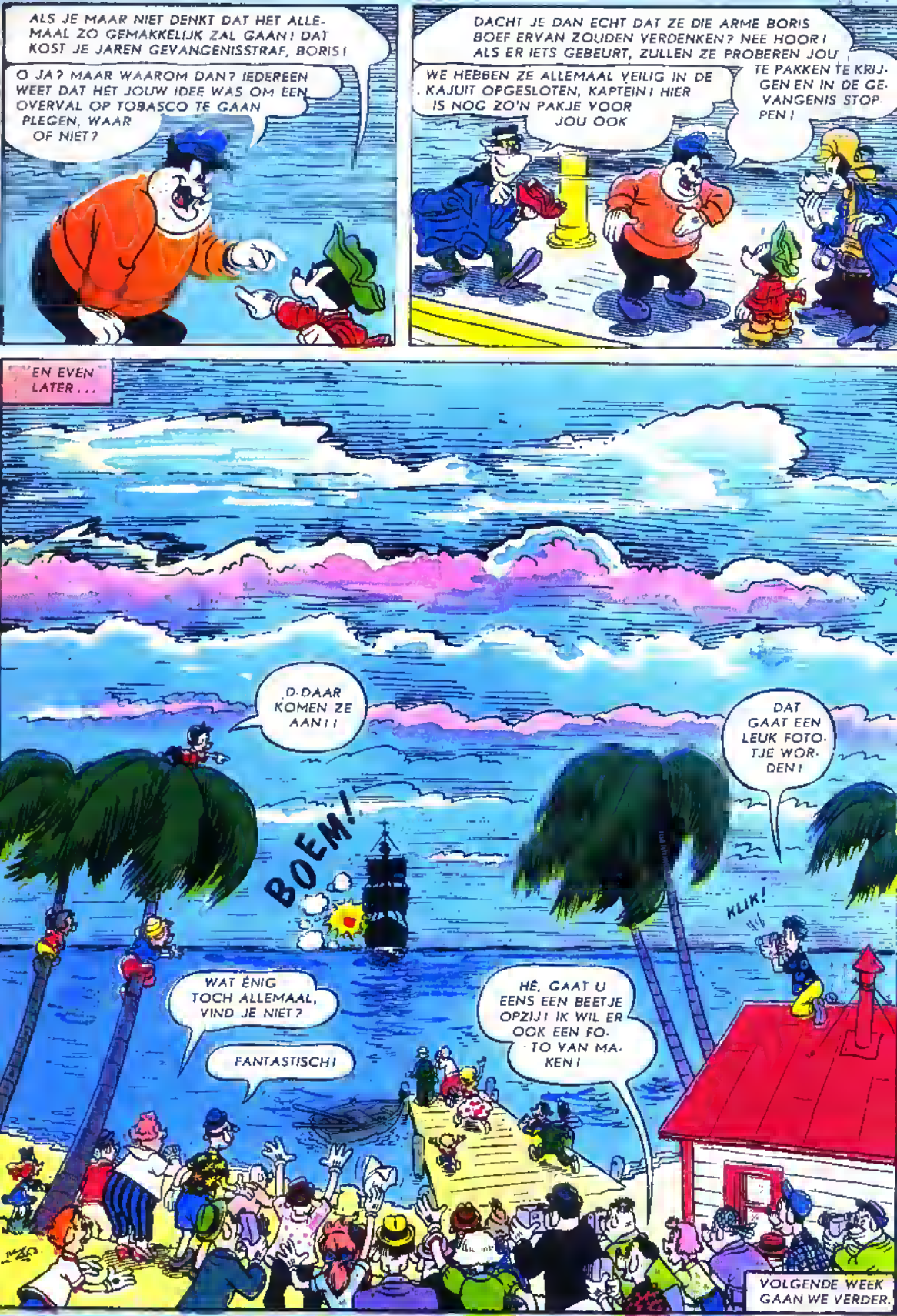
ALS JE MAAR NIET DENKT DAT HET ALLEMAAL ZO GEMAKKELIJK ZAL GAAN! DAT KOST JE JAREN GEVANGENISSTRAF, BORIS!
O JA? MAAR WAAROM DAN? IEDEREEN WEET DAT HET JOUW IDEE WAS OM EEN OVERVAL OP TOBASCO TE GAAN PLEGEN, WAAR OF NIET?
DACHT JE DAN ECHT DAT ZE DIE ARME BORIS BOEF ERVAN ZOUDEN VERDENKEN? NEE HOOR! ALS ER IETS GEBEURT, ZULLEN ZE PROBEREN JOU TE PAKKEN TE KRIJGEN EN IN DE GEVANGENIS STOPPEN!
WE HEBBEN ZE ALLEMAAL VEILIG IN DE KAJUIT OPGESLOTEN, KAPTEIN! HIER IS NOG ZO'N PAKJE VOOR JOU OOK
EN EVEN LATER...
D-DAAR KOMEN ZE AAN!!
BOEM!
DAT GAAT EEN LEUK FOTOTJE WORDEN!
KLIK!
WAT ÉNIG TOCH ALLEMAAL, VIND JE NIET?
FANTASTISCH!
HÉ, GAAT U EENS EEN BEETJE OPZIJ! IK WIL ER OOK EEN FOTO VAN MAKEN!
VOLGENDE WEEK GAAN WE VERDER.

ALLEEN OP DE WERELD

door

Hector Malot

2

RÉMI, EEN JONGEN VAN ACHT JAAR, HOORT DAT HIJ EEN VONDELING IS. HIJ WORDT VERKOCHT DOOR BARBERIN, ZIJN PLEEGVADER, AAN EEN RONDTREKKEND ARTIEST, SIGNOR VITALIS. LATER KOMT DRISCOLL, EEN RIJK GEKLEDE ENGELSMAN, RÉMI OPHALEN BIJ BARBERIN, DIE IN EEN EINDE RAAD IS

ZO, DUS JE HEBT RÉMI AAN DIE ITALIAAN VERKOCHT! MAN, HOE KUN JE ZOIETS STOMS DOEN?

JA MAAR, MENEER .. HEI WAS AL 7 JAAR GELEDEN..

ALS ZE EENS ERGENS STIKKEN, MOET RÉMI ALLERLEI KUNSTJES VAN SIGNOR VITALIS LEREN

VOORUIT, RÉMI LEUN GERUST MAAR EEN BEETJE VERDER NAAR ACHTEREN! HET IS HELEMAAL NIET GEVAARLIJK MET DE RIEM! DAPPER ZIJN!

HOEWEL HIJ NU EEN GEHEEL NIEUW LEVEN LEIDT, BLIJFT RÉMI SOMBER. HIJ KAN DE BEZORGDHEID EN DE LIEFDE VAN DE VROUW DIE ZO LANG ZIJN MOEDER IS GEWEEST MAAR NIET VERGETEN

HUIL JE WEER? KOM NU, LAAT ZIEN DAT JE EEN MAN BENT, RÉMI

DE BOEREN ZIJN GRAAN HUN INKOMSTEN SCHRAAL EN DUS OOK HUN MAALTIJDEN

O, MOEDER BARBERIN, KON IK MAAR WEER BIJ U ZIJN... IK ZOU ZO GRAAG WEER NAAST U BIJ DE KACHEL WILLEN ZITTEN ... EN DE PANNEKOEKEN ETEN, DIE U ZO LEKKER KON BAKKEN..

TERWIJL VITALIS SLAAPT, KLIMT RÉMI DE TRAP AF EN LOOPT WEG, EEN PAKJE IN ZIJN HAND, DE HARP DIE VITALIS HEM GEGEVEN HEEFT OVER DE SCHOUDER CAPI KIJKT HEM NA...

EENZAAM DWAALT RÉMI LANGS EEN RIVIEROEVER, ALS OPEENS

WAT EEN VREEMDE BOOT IS DAT! IK ZAL HIER EENS EEN BEETJE MUZIEK GAAN MAKEN, MISSCHIEN GEVEN ZE MIJ DAN WEL EEN BOTERHAM... OF WAT GELD...

LE CYGNE

Naar het bij de uitgeverij V. A. Kramers, Den Haag, verschenen kinderboek: Alleen op de Wereld

HET GEHEIM VAN HET SMOKKELAARSBOS

Een verhaal vol geheimzinnigheid en avontuur door R. J. McGregor. Tekeningen: Hans Kresse

Mijnheer en mevrouw Douglas, de ouders van Alison, Gordon en John, hebben een huis gekocht. Het heet „Het Meeuwennest" en het ligt vlakbij zee. Op een dag gaat de hele familie het huis bekijken. Zij worden zeer onvriendelijk ontvangen door de huisbewaarder en zijn vrouw. John ontdekt die dag dat er één raam is, waarvan hij de kamer niet kan vinden. Het huis moet nodig opgeknapt worden en dat kan wel enkele weken duren, maar de kinderen mogen in de tuin gaan kamperen . . .

DE plaats die zij voor hun kamp hadden uitgezocht, lag aan het einde van de boomgaard en vlakbij het hek dat de grens vormde tussen hun tuin en het land van boer Grundel. Het gras was kort en er was geen brandnetel of distel in te bekennen. Hun drinkwater haalden zij uit een kleine bron, die uit de rots stroomde, nog geen tien meter van hun kamp verwijderd. Brandhout was er ook in overvloed, want er lag een grote stapel bij het hek op het land van de boer, maar deze had tegen vader gezegd, dat zij er zoveel van mochten gebruiken als zij wilden.

Er was een smal pad dat naar de boerderij leidde en de boerin had beloofd, dat zij de melk, boter en eieren van haar konden krijgen, die zij nodig hadden.

„Zullen we naar mevrouw Grundel gaan?" vroeg Alison nadat zij het kamp netjes hadden opgeruimd. „Ik moet daar toch eieren gaan halen."

„Vooruit dan maar," zei John, en hij begon een rijmpje op haar naam te maken. „Mevrouw Grundel droeg een bundel. . . ."

„En jij bent een klungel!" zei Gordon plagend.

„Haha," lachte zijn broertje. „Dat rijmt niet eens! Ik vind jou maar dom, hoor!" Gordon keek boos, maar Alison zei vlug: „Jongens, we gaan hier geen ruzie maken. Je weet toch wat vader heeft gezegd?"

Daarna gingen ze op pad. Op de boerderij werden zij bartelijk verwelkomd door de boer en zijn vrouw. „Jullie komen dus in het grote huis wonen," zei zij. „En jullie kamperen nu al in de tuin. Dat zal jullie wel goed bevallen, denk ik. Houden jullie ouders niet van kamperen, en zijn zij daarom niet mee gekomen?"

„O, jawel, dat vinden zij juist heel fijn," antwoordde Gordon. Maar vader heeft het daar op 't ogenblik te druk voor." — „Is hij een zakenman?" vroeg mijnheer Grundel.

„Nee, hij schrijft boeken en toneelstukken," zei Alison.

„Een schrijver dus?" De boer keek verbaasd. „En hij heeft „Het Meeuwennest" gekocht? Nou, nou!" Het was maar al te duidelijk dat hij er zich over verbaasde, dat iemand zoveel geld kon verdienen met schrijven, maar ook dat hij blij was, dat het huis weer bewoond zou worden.

„Het heeft te lang leeg gestaan," ging hij verder. „Die oude huisbewaarder schijnt te denken dat het huis van hem is en zijn vrouw is nog erger. Het had al lang verkocht kunnen zijn als zij niet iedereen hadden weggejaagd door hun onvriendelijke houding."

„Daar ben ik reuze blij om," zei Alison. „Wij verlangen er zo naar om hier te komen wonen!"

„Het is voor het huis ook veel beter dat het bewoond is," zei de boerin. „En ik vind het gezellig dat er nu ook weer kinderen zijn."

„Vindt u het goed dat wij de boerderij bekijken en mogen we ook naar de stallen met de dieren toe?" vroeg Gordon.

„Natuurlijk," antwoordde de boer. „Jullie mogen gaan en staan waar je wilt. En kunnen jullie soms paardrijden? Dan mogen jullie wel eens een ritje maken."

„O, dat is fijn!" riepen de kinderen in koor en Alison zei nog: „We hebben het wel een paar keer gedaan. We kunnen het dus wel een beetje."

„Goed zo. Kom maar eens langs op een ochtend, morgenochtend al als jullie willen, om tien uur. Dan zal ik zorgen dat er drie paarden klaar staan."

Toen de kinderen terug kwamen in het kamp, praatten ze opgewonden door elkaar. Ze vonden de boer en de boerin reuze aardige mensen en dat ze zo vaak mochten rijden als ze maar wilden, was helemaal te mooi om waar te zijn.

Nadat zij hadden gegeten pakten zij hun zwempakken en gingen naar zee. De rest van de middag brachten zij in het water door of holden elkaar achterna op het strand.

Die avond gingen zij vroeg naar

Even later zagen de kinderen een man aankomen, die twee paarden meeleidde.

bed; zij hadden die dag veel gedaan en waren dus behoorlijk moe.
De volgende dag werd John het eerst wakker. Hij stond op en begon vast met het ontbijt klaar te zetten. Even later verschenen ook Alison en Gordon. Omdat John het meeste werk voor het ontbijt had gedaan, hoefde hij daarna niet mee op te ruimen. Daarom ging hij maar een eind in de tuin lopen en zo kwam

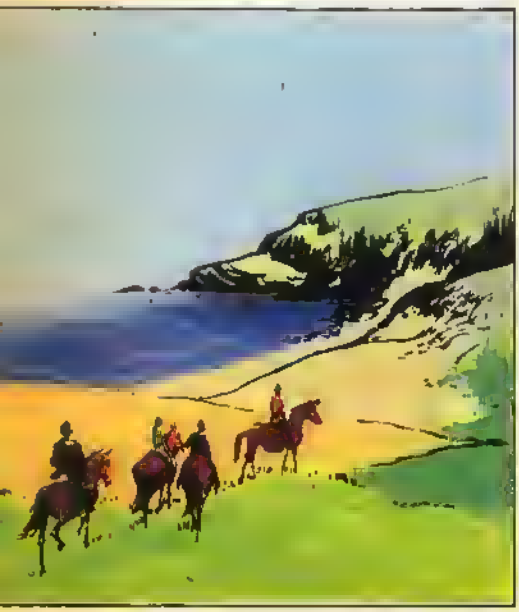

Vanaf het topje van een heuvel zagen zij een baai liggen en daarachter de zee....

hij bij een bloemperk dat er bijzonder mooi uitzag. Toen hij op zijn hurken ging zitten om het beter te bekijken hoorde hij mannen aankomen en hij kon duidelijk verstaan wat zij zeiden.
„Je zei toch dat zij hier pas over een paar weken kwamen wonen?" Een andere stem, en John hoorde meteen dat het die van mijnheer Brimley was, zei: „Ik kon toch ook niet weten dat die kinderen al zo vlug zouden komen kamperen. Ik had gedacht dat het nog wel een week zou duren. Maar van hen zullen we geen last hebben, ze zitten achter in de boomgaard."
„Puh, ik kan wel zien dat jij weinig verstand hebt van kinderen. Die zijn veel nieuwsgierliger dan grote mensen. Kijk goed uit, Brimley, je kunt van kinderen een hoop last hebben als ze hun neus ergens in steken waar ze niets mee te maken hebben."
„Ja, dat is waar. Dat heeft de jongste vorige week al gedaan, en toen was hij nog geen half uur hier. Mijn vrouw heeft het me verteld. Hij was de schoorstenen aan het tellen."
„De schoorstenen? Ik begrijp er niets van."
„Nou, hij dacht dat er een kamer te weinig was," zei mijnheer Brimley. „O, dacht hij dat.." De toon waarop de andere man dat zei, voorspelde weinig goeds. „Je ziet dus, dat ik gelijk had. Ik zal je zeggen wat je moet doen: houd die kinderen uit het huis tot vrijdag, dan heb ik het zaakje wel opgeknapt. Het is jammer dat het huis niet nog een beetje langer leeg blijft staan. Nu moeten we...."
John hoorde niet meer wat ze verder zeiden, want de mannen waren hem nu voorbijgelopen. Hij herhaalde verwonderd: „Wat moeten ze nu?" Maar toen hij terug kwam in 't kamp, vertelde hij niet wat hij had meegemaakt. Hij was van plan om alleen te ontdekken wat deze geheimzinnige dingen allemaal te betekenen hadden. Hij vond het wèl jammer, dat hij niet had gezien hoe die andere man eruit zag, maar hij had tenminste zijn stem gehoord en hij hoopte dat hij hem daar aan zou herkennen als hij hem eens zou ontmoeten.
Om kwart voor tien uur kwamen hij, Alison en Gordon op de boerderij aan. De boer stond al op hen te wachten.
„Goed zo, zijn jullie daar? De paarden zijn al gezadeld." En over zijn schouder riep de boer: „Tom! Tom!" Uit de stal riep iemand iets terug en even later zagen de kinderen een grote, vrolijk lachende man aankomen, die twee paarden aan de teugels meeleidde. Achter hem liep een jongen van een jaar of vijftien, die ook een paard bij zich had.
De harten van de kinderen klopten snel toen zij de prachtige dieren zagen. Zij hadden eigenlijk verwacht dat zij een ritje zouden maken op de brede ruggen van echte boerenpaarden. Zij konden dan ook niet weten dat boer Grundel over het hele land bekend was om de schitterende paarden die hij fokte.
„Tom gaat vanochtend met jullie mee," zei boer Grundel. „Jullie zelden wel dat je n' beetje kon rijden, maar ik wil precies weten wat jullie ervan terecht brengen en dat kan Tom me dan vertellen. Dit zijn heel rustige dieren en vanmorgen hebben ze al langs het strand gedraafd; jullie hoeven dus niet bang te zijn dat ze op hol zullen slaan. Beloven jullie dat je bij Tom in de buurt zult blijven? Zo, nu wens ik jullie veel plezier. Als je terugkomt staat er 'n lekkere lunch op je te wachten."
Tom hielp eerst de kinderen in het zadel, daarna liep hij terug naar de stal en even later kwam hij ook op een prachtig paard aangereden.
Ze gingen eerst door een smalle laan, die uitkwam op een groot, open terrein. „Dit is nog eens een mooie plaats om te galopperen!" riep Alison opgewonden uit.
„Hier laat mijnheer Grundel zijn dieren altijd draven," zei Tom. „Daarna rijden we altijd naar de top van die heuvel en daar laten we ze altijd springoefeningen maken."
„Kan dit paard ook springen?" vroeg John met schitterende ogen. „Dan wil ik over een hek dat wel vijf meter hoog is!"
Tom lachte. „Vandaag gaan we nog niet springen, als je het niet erg vindt," zei hij. „Jullie moeten eerst echt goed leren rijden, daarna mogen jullie dat ook eens proberen."
„Ik vind het reuze aardig van mijnheer Grundel dat we zo maar op zijn paarden mogen rijden," zei Gordon. „Want eigenlijk weet hij helemaal niets van ons af."
„Nee, dat is wel zo, maar hij is er blij om dat „Het Meeuwennest" weer bewoond gaat worden. En hij hoopt natuurlijk dat, als jullie het fijn vinden om te rijden, jullie je vader geen rust zullen gunnen totdat er ook een paar paarden in jullie stal staan."
Alison vond dat eigenlijk helemaal niet zo aardig van de boer, maar dat zei ze niet — ze vond het rijden heerlijk en ze genoot enorm. Het weer liet niets te wensen over en vanaf de top van de heuvel zagen zij een baai en daarachter de zee. Tom vertelde hun allerlei verhalen over de mensen die in het dorp en de omgeving woonden en de kinderen vonden het echt jammer toen het tijd was geworden om terug te gaan. Mevrouw Grundel had de tafel vol heerlijke dingen staan en de kinderen aten ervan alsof zij uitgehongerd waren.

Een man was op weg naar „Het Meeuwennest".

Daarna vroegen zij beleefd of zij misschien ergens mee konden helpen.
„Ja," zei zij. „Mijn man is in het haverveld bezig. Jullie kunnen hem mooi helpen om het haver mee in schoven te zetten. Maar dan raad ik je wel aan om oude handschoenen aan te trekken, anders komen jullie handen vol blaren te zitten."
Alison zei dat zij graag wilden komen en sprak met de boerin af dat zij de volgende morgen om negen uur present zouden zijn."
„Wat zijn wij toch een bofferds!" riep zij uit, toen zij naar hun kamp terugliepen."
„Ja, dat vind ik ook," was Gordon het met haar eens. John zei niets. Hij dacht aan wat hij die ochtend had gehoord en vroeg zich weer of wat er in „Het Meeuwennest" aan de hand kon zijn. Nadat zij voor de tenten een tijd hadden liggen lezen en nog eens uitgebreid over hun fijne ochtend hadden gepraat, gingen zij naar het strand. Dit keer bleven zij langer in het water dan de dag daarvoor en het was al bijna donker toen zij naar het kamp terugliepen. Zij waren alle drie nogal moe en daardoor kwam het dat zij maar weinig zeiden. John liep voorop en toen zij bijna bij de boomgaard waren bleef hij plotseling stilstaan en beduidde de anderen dat zij stil moesten zijn. Heel zacht kwamen zij naar hem toe en keken in de richting die hij aanwees. Een man met een grote zak op zijn rug was op weg naar de achterkant van „Het Meeuwennest". Hij keek telkens om zich heen en de kinderen kregen sterk de indruk dat hij liever niet gezien wilde worden. Het laatste stukje liep hij heel hard en daarna verdween hij door de keukendeur die open stond.
„Dat is me ook wat!" zei Alison verbaasd.
„Hoezo?" bromde Gordon. „Die man moest gewoon iets naar de Brimleys brengen, dat is toch heel gewoon?"
„Dan hoefde hij toch niet zo geheimzinnig te doen?" hield Alison vol. „Als je 't mij vraagt gebeuren er hier vreemde dingen!"
„Je wordt al even erg als John!" zuchtte Gordon. „Die denkt ook altijd meteen het ergste...."
Tot verbazing van de anderen zei John niets. Ze hadden verwacht dat hij boos zou worden, maar hij was zo diep in gedachten dat hij niets had gehoord van wat de anderen zeiden. „Jullie zien me straks wel weer," zei hij opeens en rende naar de voorkant van het huis.
„Hé, je kunt niet zo maar wegliopen!" riep Gordon hem achterna, maar zijn broertje antwoordde niet en ging verder. „Die zien we natuurlijk voorlopig niet terug," zei Alison kwaad tegen Gordon „en dat is jouw schuld!"
„Ach, zoals gewoonlijk zal bij wel weer rammelen van de honger." Gordon haalde zijn schouders op. „Maak je geen zorgen, ala wij klaar zijn met het eten staat hij besliat voor onze neus."
Intussen rende John op zijn tenen naar het terras en ging achter een lage struik op de grond liggen. Vanaf die plaats had hij een goed gezicht op het raam van de kamer, die hij in het huis niet kon vinden. Hij wachtte een hele tijd, maar er gebeurde niets. Net was hij van plan om daar weg te gaan toen hij iets zag wat hij half hoopte en half verwachtte te zullen zien: er was een lichtje verschenen in de kamer die hij in het oog hield. Het bewoog zich langzaam van de ene kant naar de andere en daarna bleef het een tijd stilstaan. Daarna bewoog het weer, toen ging het langzaam weg. John had al die tijd wel kunnen juichen omdat alles zo precies was uitgekomen als hij had gedacht, maar hij hield stokstijf zijn mond en sloop naar de achterkant van het huis om te zien wat daar nu ging gebeuren.
In de buurt van de keukendeur stonden geen struiken waarachter hij zich kon verstoppen, zodat hij er niet dichtbij kon komen. Maar na een paar minuten zag hij de deur opengaan en de man naar buiten komen. Deze droeg nu geen zak meer op zijn rug. John zag hoe hij op dezelfde manier wegsloop als hij gekomen was en de jongen begon hem als een schaduw te volgen, op een veilige afstand. Toen zij in de buurt van het kamp kwamen keek de man een hele tijd naar Alison en Gordon die op een groot vuur het eten aan het klaar maken waren. Uitgerekend op dat moment riep Gordon zo hard hij kon: „John! John! Waar zit je? Je moet komen eten! John! John! E-t-e-n!"
De man draaide zich na die uitroep vlug om en keek spiedend om zich heen. John had maar net tijd om achter een struikje te duiken in de hoop dat hij niet was gezien. Hij hoorde de man terug lopen en van angst hield de jongen zijn adem in. De man bleef een tijd vlakbij hem staan en keek om zich heen. John had zo zijn benen kunnen pakken en zijn hart klopte hem in zijn keel. Na een tijd, die John uren toe schenen, ging de man weer weg en volgens John had hij geen ogenblik later weg mogen gaan, want hij voelde dat hij moest gaan niezen! En niet zo maar, nee, heel hard! Toen hij dacht dat het wel veilig voor hem was, stond John op en niesde zo hard, dat het net was alsof alle bomen en struiken ervan schrokken!

John kwam net bij het vuur aan en hij lachte heel geheimzinnig.

„Dat is John!" riep Alison, toen zij het hoorde. „Alleen John kan zo verschrikkelijk niezen! Kijk daar is hij al! Waar heb jij gezeten?" John kwam net bij het vuur aan en hij lachte heel geheimzinnig. „Dat zou je wel willen weten, hè?" zei hij.
Alison keek hem eens goed aan en barstte toen in een vrolijke lachbui los. „O, als je jezelf eens kon zien," riep zij uit, terwijl de tranen langs haar wangen liepen. „Je hele gezicht zit vol zwarte strepen en er zit een takje in je haar en dat staat rechtop! Hahaha!" Toen keek zij hem onderzoekend aan en vroeg: „Maar waar ben je toch geweest, John?"
„Ik zou willen dat ik 'n geweer had," antwoordde John.
„Nou, maar ik ben blij dat je er geen hebt," zei Alison. „Kom we gaan eten. Dadelijk moet je maar vertellen wat je hebt meegemaakt." Maar John nam zich voor om niets te zeggen, ook al zouden Alison en Gordon het hem nog zo vriendelijk vragen....

Wat deed die man met de zak in „Het Meeuwennest"? Deze vraag stelde John zich wel honderd keer en ik denk dat jullie dat ook wel willen weten, jongens en meisjes. Lees „Donald Duck" van volgende week maar goed, daarin zal het je wel duidelijker worden!

Beetje en Beetje van Donald Duck

HEB JE DIE AL?

De postzegels, die in Berlijn worden uitgegeven, herinneren ons aan de moeilijkheden, waarmee deze Duitse stad had en nog heeft

te kampen. Het is nu alweer ruim tien jaar geleden, dat door een Russische blokkade alle verbindingen over land van het westelijk deel van Europa met Berlijn werden afgesneden. De enige manier die overbleef om dit gebied toch te bereiken, was door de lucht. Hiervan werd druk gebruik gemaakt. Er gingen weken voorbij dat op de drie West-Berlijnse vliegvelden dag en nacht om de dertig seconden 'n vliegtuig landde of opsteeg. Voedsel, steenkool, machines, bouwmaterialen, alles wat je maar kunt bedenken, werd op deze wijze aangevoerd.
Het was slechts toegestaan via enkele smalle corridors boven Oost-Duits gebied naar Berlijn te vliegen. Dit nu laat de hier afgebeelde postzegel duidelijk zien. Boven de ene strook grond vliegen de machines achter elkaar naar Berlijn en in de andere corridor keren ze in hetzelfde tempo terug. Je ziet hier „de luchtbrug naar Berlijn" duidelijk afgebeeld.

PUZZEL-TRAP

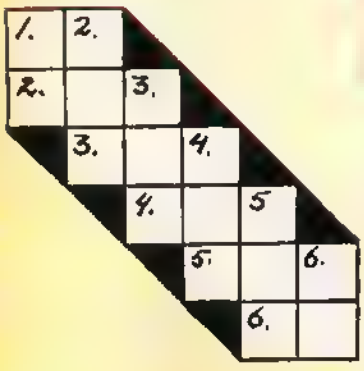

Van links naar rechts en van boven naar beneden dezelfde woorden invullen: 1. reeds, 2. stuk stof, 3. wordt het eten in gekookt, 4. knoopwerk met mazen (om vis in te vangen), 5. deel van een boom, 6. afkorting voor 1000 meter.
De oplossing van deze puzzel vind je op pagina 28.

WIE HAD GELIJK?

Jan, de kunstenaar van de familie, legde met een trots gezicht een tekening op tafel en beweerde dat hij één goed gelijkend portret van hun aller vrolijke oom Kees had gemaakt. De éne helft van de familie knikte bevestigend en bewonderde Jan geweldig, maar de andere helft lachte maar een beetje en zei dat Jan niet oom Kees maar grootvader had getekend.
Bekijk dit portret eens goed en probeer er dan achter te komen wie gelijk had.

TREINEN IN KLEUREN

Tegenwoordig kun je in Nederland aan de kleur van een trein zien, met wat voor soort je te maken hebt. De diesels zijn lichtblauw, de gestroomlijnde elektrische treinen zijn hardgroen en de wagons, die door een lokomotief getrokken worden, zijn donkerblauw. Vroeger, en dan bedoelen wij zo'n honderd jaar geleden, waren de spoorwagons ook verschillend van kleur, maar toen duidde men met de kleur de klasse aan. De eerste klas wagens waren rood, de tweede geel en de derde bruin. Had je dus een kaartje eerste klas gekocht, dan wist je dat je in 'n rood gekleurde wagen moest plaatsnemen.
Iets van dit kleurenverschil in klasse is weer bij de spoorwegen teruggekeerd.
De eerste klas wagens van een trein hebben namelijk een brede gele streep boven de raampjes gekregen.
Let er maar eens op als je op een station komt.

VOOR KLEINE KOKS EN KEUKENPRINSESSEN

Om de boter eens anders dan in een gewoon boterpotje op tafel te brengen, heb je enkele kleine bakjes of schaaltjes nodig, een kopje met warm water, een mes, een lepeltje en enkele andere kleine voorwerpen om — naar je eigen fantasie — de boter te bestempelen.
Voor de versiering van bakje no. 1 is de puntige bovenkant van de steel van een lepeltje gebruikt, voor no. 2 de holle kant van het lepeltje, waarbij van buiten af naar het midden is gewerkt. Vanzelf ontstond toen het moole roosje. Voor no. 3 werd de gaatjeskant van een kersenontpitter gebruikt. No. 4 kwam tot stand door met de punt van een mes de boter van binnen uit naar de rand te duwen. In no. 5 staan de indrukken van de bovenkant van een blikopener en in no. 6 de spiraal van een kleine kurketrekker.
Op deze manier kun je zelf nog meer versieringen bedenken. Vergeet echter niet om het voorwerp, waarmee je werkt af en toe even in warm water te houden. Mislukt een „ontwerp" dan is het niet erg, want met het mes kun je de boter weer spiegelglad strijken.

Hiawatha
VADER! DIT MIJN VRIEND STAMPER ZIJN. HIJ BEGRIJPEN IEDER WOORD DAT WIJ TEGEN HEM ZEGGEN!
BAH! JIJ NIET PRATEN MOETEN TEGEN DIEREN! JIJ STAM HELPEN MET HAKKEN EN SNIJDEN VAN GELUKSTOTEMPAAL!
STAMP! STAMP!
HA, DAT FIJN! WAAR HIJ ZIJN, VADER?
RECHT VOOR JOUW NEUS! JIJ KIJKEN.
KRIJGERS VAN DEZE BOOM TOTEMPAAL ZULLEN MAKEN, HIAWATHA!
NEE, VADER! NIET DEZE B-BOOM! DIT HUIS ZIJN VAN STAMPER HIER ONDERIN!
HET DEZE BOOM MOETEN ZIJN. DEZE GROOTSTE IN WOUD .. ZAL STAM BOEL VEEL GELUK AANBRENGEN ALS GESNEDEN EN GEVERFD ZIJN!
(ZUCHT!) MIJ SPIJTEN, STAMPER, MIJ VADER MOETEN GEHOORZAMEN. MAAR...
...JIJ NIET BEZORGD HOEVEN ZIJN! MIJ ZULLEN ZOEKEN MOOI NIEUW HUIS VOOR JOU!
HAK! HAK!

HM! MIJ ZIEN RUSTIG SCHADUWPLEKJE WAAR JIJ KUNNEN WACHTEN TOT MIJ KLAAR ZIJN MET TOTEMPAAL.
KRIJGERS HARD WERKEN! TOTEMPAAL VANDAAG KLAAR MOETEN!
HÉ!! JIJ KONIJN HIER ONDERUIT HALEN!
MAAR VADER, U MOOIE GROTE WIGWAM VOOR HEM ZIJN!
JULLIE MAKEN DAT WEGKOMEN! JIJ VERF MOETEN MAKEN VOOR TOTEMPAAL, HIAWATHA!
JA VADER!
EN EVEN LATER...
HA! WIJ NU HEBBEN GROOTSTE TOTEMPAAL VAN HELE WERELD!
HET OOK MOOIE KLEUREN HEBBEN!
STAM NU VAST WEL BOEL VEEL GELUK ZULLEN HEBBEN, OPPERHOOFD!
(ZUCHT!) IEDEREEN BLIJ ZIJN... ALLEEN STAMPER NIET! MIJ NIEUW HUIS VOOR HEM ZULLEN ZOEKEN... MAAR WAAR?
INTUSSEN ROEPT DAAR VLAKBIJ HET OPPERHOOFD VAN DE ZWARTVOETINDIANEN DE HELE STAM BIJ ELKAAR VOOR EEN HEEL BELANGRIJKE BIJEENKOMST...
OEF!! KRIJGERS ALLEMAAL HIER KOMEN!
ZZZZZZZ
BOEM!
BOEM!

MIJ ZEGGEN, KRIJGERS ALLEMAAL HIER KOMEN! DAT BETEKENEN: JULLIE WAKKER MOETEN WORDEN!
OEF! WAT AAN HAND ZIJN ZWARTE GIER?
WOK! TOK!
AU!
MIJ BIJ VORIGE MAAN HEBBEN GEZEGD DAT STAM GELUKSTOTEMPAAL MOETEN BOUWEN! WAAR DAT DING NU ZIJN?
O... EH, HIER, OPPERHOOFD!
DAT ONZE TOTEMPAAL ZIJN?! MIJ NIET VERWONDERD ZIJN DAT WIJ GEEN GELUK HEBBEN!
M-MIJ NIET HEBBEN W-WILLEN OVERDRIJVEN...
BAH! JULLIE ALLEMAAL LUI ZIJN EN MIJ NU VOOR...
OEF! WAT DAAR ZO FEL GLINSTEREN IN MIJN OGEN?!
ALLE VEREN OP M'N HOOFD! DAT MOOISTE GELUKSTOTEMPAAL ZIJN MIJ OOIT GEZIEN HEBBEN!
GROOT!
BOEL VEEL GROOT!
VANNACHT WIJ GAAN WEGHALEN TOTEMPAAL... WIJ HEM BRENGEN NAAR HIER.
HIJ GROOT ZIJN HIJ VEEL GELUK GEVEN!
EN DIE NACHT...
SSSSST! WIJ NU VLAKBIJ ZIJN... JULLIE NIET MOGEN GAAN SCHREEUWEN ... ALS INDIANEN!
(ZUCHT) MIJ NIET KUNNEN SLAPEN. MIJ OVERAL GEZOCHT HEBBEN NAAR HUIS VOOR STAMPER. VADER NIET WILLEN DAT HIJ BIJ ONS WIGWAM SLAPEN!

OEF!! DAT OPPERHOOFD ZWARTE GIER ZIJN MET STAM! ZIJ RECHT AF-LOPEN OP GELUKSTOTEM-PAAL VAN ONS!
VADER! VADER! U SNEL WAKKER WORDEN!!
GRR-MUMPF! Z-Z-
HELE STAM SLAPEN... KRIJGERS VEEL MOE ZIJN VAN HAKKEN EN SNIJDEN TOTEMPAAL!
ZZZZZZ
NIETS OVERBLIJVEN DAN DAT WIJ BOZE KRIJGERS UIT KAMP WEG-JAGEN!
(SLIK!) MIJ... KLEINE HIAWATHA MET BOEL VEEL GROTE PLANNEN, MAAR KLEINE SPIERTJES!
HM, STAMPER, JIJ MIJ GOED IDEE GEVEN! EN IDEEËN SOMS STERKER MEDICIJN ZIJN DAN ALLEEN MAAR KRACHT VAN DOMME SPIEREN...
STAMP!
JIJ LUISTEREN, STAMPER! JIJ KUNNEN HELPEN BESCHERMEN TO-TEMPAAL DOOR BZZZ... BZZZ... BZZZ...
BEGRIJPEN JIJ?
STAMP!
STAMPER VRIENDJES BIJ ELKAAR HALEN... MIJ ZULLEN KLAARMAKEN VOOR GROTE GEVECHT...

EN TWEE SLAGEN VAN EEN STRIJDBIJL LATER . . .
BOEM!
BOEM!
BOEM!
BOEM!
?
!
?
OEF! STAMPER PRECIES OP TIJD TERUG BIJ KAMP ZIJN!
GERONIMO!
HIAWATHA!
JAHOE!
WOEP!
BOEM!
BOEM!
BOEM!
BOEM!
BOEM!
BOEM!
BOEM!
KRIJGSTROMMEN OVERAL OM ONS HEEN! WIJ INGESLOTEN!
WIJ GEEN STRIJDBIJLEN MOETEN TREKKEN! TE VEEL VIJANDEN IN BUURT ZIJN!
HIER DWARS DOOR WOUD WEG VLUGGER ZIJN!
BOEM!
BOEM!
BOEM!
UGH!
BONK!
OEGH!
OEF!
POEF!
HIAWATHA! WAT AAN HAND ZIJN? WAT DIT ALLEMAAL MOETEN BETEKENEN?
OPPERHOOFD ZWARTE GIER TOTEMPAAL HEBBEN WILLEN STELEN. DAT HEM NIET NIET GELUKT ZIJN!
MIJ HEM ZIEN K . . .
BOEM!
BOEM!
BOEM!
BOEM!
BOEM!
OEGH! JIJ LUISTEREN! WIJ OMSINGELD ZIJN, ZOON!

U BUITEN KUNNEN BLIJVEN, VADER! WIJ OMRINGD ZIJN DOOR VRIENDEN!
MAAR... KRIJGS-TROMMEN NIET VRIENDELIJK ZIJN!
BOEM! BOEM! BOEM!
HET ALLEEN MAAR ZIJN STAMPER EN ANDERE DIERENVRIENDEN! U ZE NU WÉL LEUK VINDEN, VADER?
ZIJ GELUKSTOTEM-PAAL HEBBEN GERED! ZIJ BOEL AARDIG ZIJN!
BOEM! BOEM!
BOEM! BOEM!
NU MIJ HEBBEN NOG EEN IDEE. U GOED MOETEN LUISTE-REN...
HMM!
DAT VEEL GOED IDEE ZIJN, HIAWATHA! KRIJGERS BUITEN KOMEN... WIJ TOTEMPAAL BEETJE GAAN VERANDEREN!
?
?
?
HI! HI! HI! TOTEM-PAAL STAM NOG MEER GELUK ZUL-LEN AANBRENGEN.. ER NU NOG VIER KONIJNEPOOTJES ONDER ZITTEN OOK!!
WIJ NU SLAPEN KUNNEN GAAN, STAMPER!
STAMP! STAMP!

REINAERT DE VOS

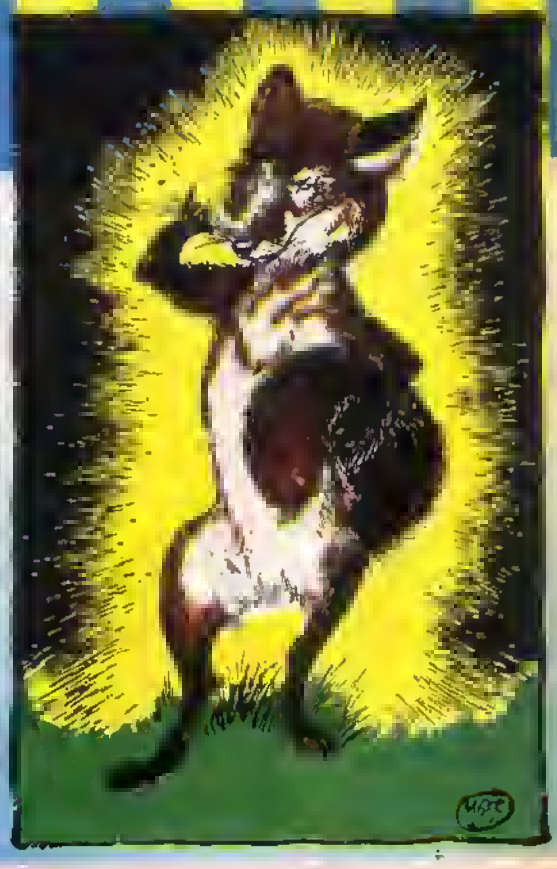

JULLIE hebben natuurlijk allemaal wel eens van REINAERT DE VOS gehoord, dat spannende verhaal, dat ten tijde van de middeleeuwen in Vlaanderen apeelde. Wat was die Reinaert een loze guit, hoe hield hij alle dieren voor de mal en hoe bedroog hij zijn eigen Koning Nobel! De bekende schrijver Jan Mens heeft deze vermakelijke historie opnieuw verteld en Hans Kresse zorgde voor 'n aantal prachtige prenten! Daarmede is ook dit boek weer een juweeltje geworden van de Margriet-Jeugdbibliotheek!
Zou je het graag op je boekenplank willen hebben? Nu, kijk dan vader of moeder maar eens lief aan. Misschien verrassen ze je wel!

REINAERT DE VOS is verkrijgbaar bij de wederverkopers van dit blad. De prijs bedraagt voor onze abonnees f 2,95. Elk boek is voorzien van een prachtig omslag in vele kleuren. Abonnees, die ons blad per post ontvangen, kunnen dit boek bestellen per postwissel of per postgiro 477682 onder vermelding van de titel. (Buitenland: 50 cent extra voor porto).

Het valt dikwijls niet mee een roe door de zoom van een pas gewassen en gestreken gordijn te schuiven, omdat het einde van de roe meestal ruw is.
Je kunt dit werkje heel gemakkelijk doen als je een vingerhoed als hulpje in dienst neemt. Eén van de einden van de roe steek je in de vingerhoed, waardoor het roetje zonder het gordijntje te beschadigen door de zoom heen glijdt.

OPLOSSING PUZZELTRAP

1. al
2. lap
3. pan
4. net
5. tak
6. km

MOPPERHOEKJE VOOR POES

Echt, je poes heeft een mopperhoekje nodig, waar ze af en toe eens lekker een poosje kan gaan zitten mopperen, als ze zich niet helemaal lekker voelt of als er naar haar zin te veel drukte in huis is.
Het beste kun je hiervoor een reismandje gebruiken. Een gewone, kartonnen doos, met wat papiersnippers er in, ergens op een stille, donkere plek in huis neergezet, kan ook uitstekend dienst doen.
Zo'n doos met ritselende papiersnippers er in is wel de fijnste schuil- of slaapplaats, die je voor je poes kunt bedenken. De meeste poezen slapen graag op papier en de randen van zo'n kartonnen doos, kunnen lekker afgeknabbeld worden. Als je meer dan één poes hebt, doe je de dieren een groot plezier door meerdere van zulke „mopperhoekjes" te maken. Ze zullen al gauw niet alleen maar om te mopperen gebruikt worden, maar ook voor een leuk kiekeboespelletje!

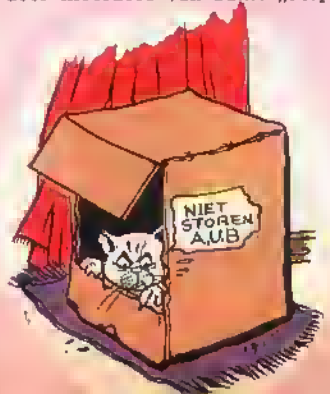

HOND REDT MEISJE

In Nairobi (Oost-Afrika) heeft een hond onlangs het leven van een vijftienjarig meisje gered. Bunty, zo heette het meisje, ging op een vrije middag met de herdershond van haar vader een lange wandeling maken. Ze moest op een bepaald moment een rivier oversteken, maar hierbij gleed ze uit. Ze zakte niet alleen tot haar hals in het water, maar kwam ook tussen een paar rotsblokken klem te zitten. Bunty wist met heel veel moeite één van haar schoenen uit te trekken en naar de hond te gooien. Die pakte de schoen in zijn bek en rende er mee terug naar zijn huis in Nairobi. Hier begreep men dat er iets met Bunty gebeurd moest zijn. Men ging op onderzoek uit en met behulp van de hond werd Bunty gevonden en met bekwame spoed uit haar netelige positie bevrijd.

TOM POES
EN
DE DIEF VAN DAGBRD

ER IS EEN OOSTERSE MARSKRAMER BIJ HEER BOMMEL GEKOMEN, DIE UIT ZIJN MARS EEN HEEL GROTE LOPER TEVOORSCHIJN HAALDE EN TE KOOP AANBOOD. ER ZAT NOG VEEL MEER IN ZIJN MARS, ZEI DE MAN.

DE GEHEIMZINNIGE MARSKRAMER BEGINT NU EEN OPMERKELIJKE VERZAMELING UIT ZIJN WONDERLIJKE MARS TE HALEN....

...EN EEN WANDSPIEGEL...EN NOG EEN SIERVAAS... ALLES VOOR ÉÉN FLORIJN!

GOOCHELARIJ, TOM POES! LAAT JE NIET BEETNEMEN!

HÉÉL AARDIGE TRUCJES, GOEDE VRIEND! MAAR BERG NU DIE ROMMEL WEER OP. GOEDKOPE SNUISTERIJEN ZIJN NIETS VOOR EEN HEER. MAAR DIE LOPER WIL IK WEL HEBBEN.

ZOALS GE WILT, EDELE HEER! MAAR HET WAS HEUS GEEN GEGOOCHEL... DIT IS NAMELIJK EEN WONDERMARS!

ACH... HOU TOCH OP...

OP ONVERKLAARBARE WIJZE BEGINT DE MARSKRAMER NU ALLES WEER IN HET KLEINE KISTJE OP TE BERGEN...

. . . EN ALLE DINGEN DIE IK U HEB LATEN ZIEN, WAREN MAGISCHE VOORWERPEN! DIE LOPER DIE GIJ GEKOCHT HEBT, IS BIJVOORBEELD EEN VLIEGENDE LOPER. . .
EEN WAT?
EEN TOVERLOPER! HIJ VLIEGT OP BIJ HET WOORD „HUPSAKEE"!
HUPSAKEE?
HELP!
GE ZIET, O VERHEVEN HEERSCHAP, DAT IK DE WAARHEID SPRAK!
HELP! IK WIL OMLAAG!
DAT KAN, O VERHEVEN HEER! U HOEFT ALLEEN MAAR HET TOVERWOORD „VAH NONDEREN" UIT TE SPREKEN. . .
VAH NONDEREN??

JUIST! BIJ DAT WOORD DAALT DE LOPER WEER. ZIET U WEL?
VERGUN MIJ OM UW SIERLIJKE GESTALTE UIT DE PLOOIEN TE BEVRIJDEN.
HM... OEF!... BRRR ...HM..
HEB DANK, EDELE HEER! EN ALS U NOG EENS 'N WONDERARTIKEL NODIG HEBT, VRAAG DAN NAAR DE „DIEF VAN DAGBAD".
DE DIEF VAN DAGBAD??!
HELA!
JE BELEEFDE TAAL BEVALT ME! HIER IS HET GELD VOOR DAT KLEED... WIL JE ER WERKELIJK NIET MEER DAN ÉÉN FLORIJN VOOR HEBBEN?
NEEN, NEEN! ÉÉN FLORIJN IS GENOEG!
MIJN JAS???
VLUG! WE KUNNEN HEM MISSCHIEN NOG INHALEN!
HIJ NOEMDE ZICHZELF 'N DIEF!
DAT KLOPT! HIJ HEEFT UW JAS GESTOLEN!

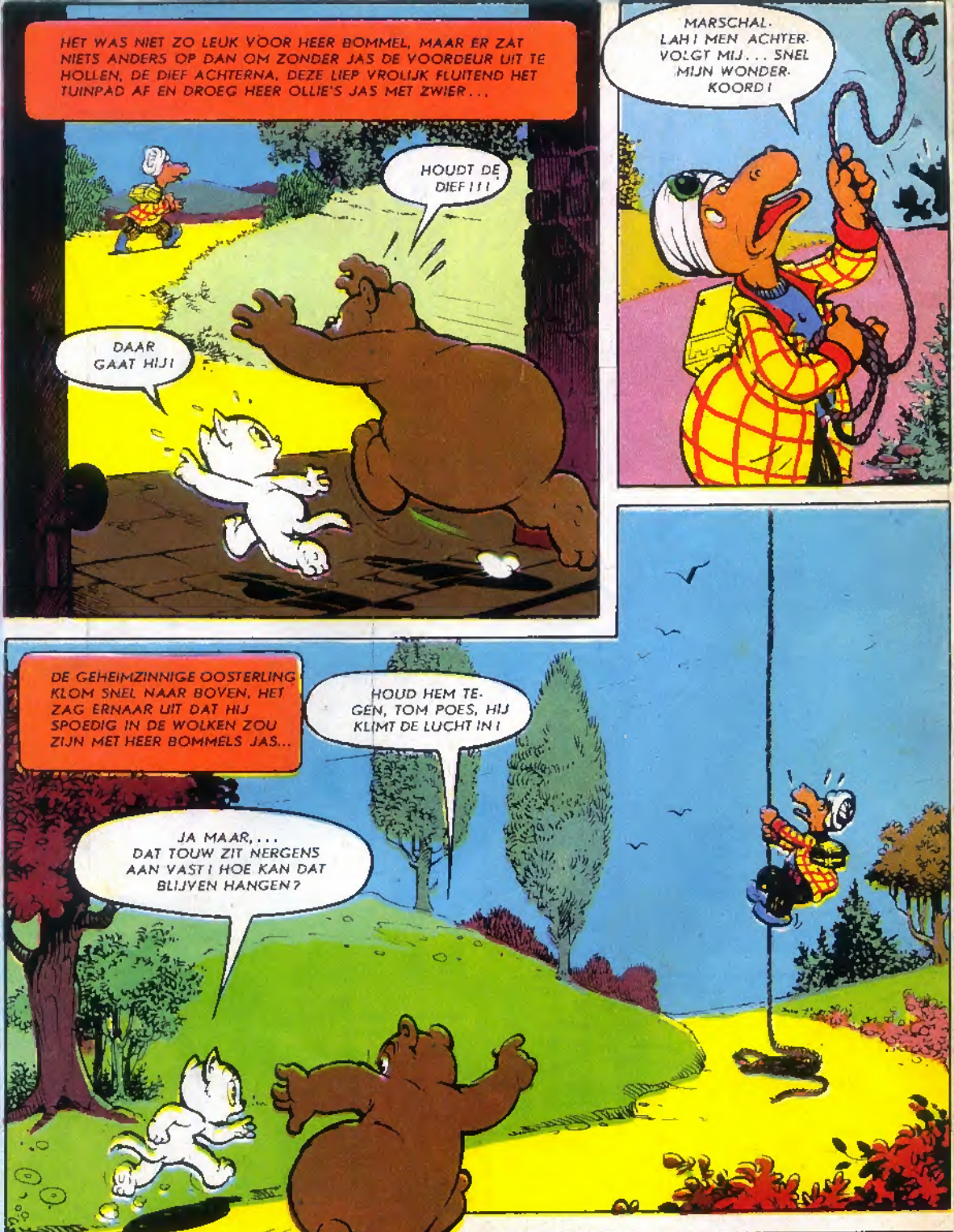

©1959 Marten Toonder/De Geïllustreerde Pers N.V.
Alle rechten voorbehouden.

DONALD DUCK - Een vrolijk weekblad. Adres: De Geïllustreerde Pers N.V., Huidekoperstraat 20, Amsterdam-C. Postbus 497. Tel. 020-36500. Giro 477682 (alleen voor postabonnementen à f 3,25 per 13 nummers). Prijs 35 cent; verkoop à 25 cent uitsluitend door wederverkopers.
Attentie! Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan af te staan. 1959 Walt Disney Productions. World rights reserved. Uitgave De Geïllustreerde Pers N.V.